

„Nu contează cât trăiești, contează cum trăiești!” (Ana Aslan)

Casa Speranței

Anul 14 - Nr.1 (51) - martie 2026

Se distribuie gratuit

Revistă trimestrială
editată de Asociația Casa de Ajutor
Reciproc a Pensionarilor
„Ana Aslan” Brăila

Cu prilejul sosirii
primăverii, toate florile
din lume pentru
doamne și domnișoare!

Joi, 16 aprilie 2026

**ADUNAREA
GENERALĂ
A MEMBRILOR
ASOCIAȚII**

Amănunte în paginile 1-5

REDACTIA

Președinte de onoare: **Ilie DUDULEA**
Redactor-șef: **Aurel HÂRJOGHE**
Consilier: **Traian POPA**
Secretariat: **Rodica GORGOVAN**
Redactori: **Ghinea MITREA,**
Marian GHEORGHE
Lector: **Vergil MATEI**
Culegere texte și foto: **Florin Laurențiu BOȘNEAGU**
Tehnoredactare, design: **Ionel Gabriel MITREA**

ADRESA:

Brăila, strada Nicolae Bălcescu nr.10

CONTACT:

 <https://www.facebook.com/carpbraila>

site: <https://carpbraila.ro/wp/>

 e-mail: carpbraila@yahoo.com

 Telefon/fax: 0239-614878

Răspunderea pentru articolele publicate revine exclusiv semntarilor

ADUNAREA GENERALĂ

a membrilor Asociației C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila

Consiliul Director invită membrii asociației să participe în număr cât mai mare la ședința Adunării generale ce se va desfășura în Sala de conferințe „Regal Events & Ballroom, Bulevardul Independenței nr. 282 (fostul Club Progresul), joi, 16 aprilie 2026, începând cu ora 9.

Precizări privind unele reglementări legale statutare, aplicabile evenimentului

Adunarea generală este organul suprem de conducere al asociației, având o paletă largă de atribuții pentru exercitarea cărora este anual convocată. Pentru constituirea sa statutară este imperios necesară prezența unui număr suficient de participanți, care să asigure reprezentativitatea zecilor de mii de membri ai asociației, statutar reglementată, reprezentativitate care conferă autoritatea hotărârilor care se iau. În conformitate cu prevederile art. 23 alin. (1)-(2) din O.G. nr. 26/2000, cu privire la asociații și fundații, aprobată prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, act normativ în baza căruia este organizată și funcționează C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila, „Hotărârile luate de Adunarea generală în limitele legii și ale statutului sunt obligatorii chiar și pentru membrii asociați care nu au luat parte la Adunarea generală, putând fi contestate în termen de 15 zile de la data când au luat cunoștință despre hotărâre sau de la data când a avut loc ședința”, termen valabil și dacă „au participat, dar au votat împotriva și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal de ședință”.

Arhitectura organizațiilor mutuale, ca structuri democratice în care fiecare membru are dreptul de a se exprima, este statuată pe principiul „un om, un vot”. La ședințele Adunărilor generale care „se întrunesc cel puțin odată pe an”, conform art. 21 alin. (4) al aceluiași act normativ, intrarea este liberă, participarea la vot garantată, numărul de participanți nefiind limitat sau restricționat în vreun alt mod pentru membrii asociației.

Pentru a asigura funcționalitatea acestui proces decizional sub forma democrației reprezentative, în conformitate cu art. 12 alin. (5) din Statutul asociației, convocarea membrilor asociației se face „cu cel puțin 15 zile de la data fixată pentru

desfășurarea ședințelor Adunării generale ordinare..., prin anunț repetat de cel puțin trei ori într-un ziar de largă circulație, prin afișarea anunțului la sediul asociației și prin înmânarea de invitații...”. În ceea ce privește conținutul anunțului, așa cum se poate observa alăturat atragem atenția asupra datei, orei și locului desfășurării ședinței Adunării generale și a Ordinii de zi, dar mai ales asupra condițiilor în care cei interesați pot consulta rapoartele, informările și oricare alt material ce urmează a fi prezentat și chiar pot solicita informații ori explicații pe marginea acestora și a Ordinii de zi.

ORDINEA DE ZI

1. **Prezentarea și aprobarea Raportului de activitate anuală a Consiliului director pe anul 2025.**
2. **Prezentarea și aprobarea situațiilor financiare anuale pentru anul 2025 - bilanț și contul rezultatului exercițiului.**
3. **Prezentarea și aprobarea execuției Bugetului de Venituri și Cheltuieli pentru anul 2025.**
4. **Prezentarea și aprobarea Bugetului de Venituri și Cheltuieli pentru anul 2026.**
5. **Prezentarea și aprobarea Raportului de activitate a Comisiei de cenzori pentru anul 2025.**
6. **Informare cu propuneri de modificare și completare a Statutului asociației.**
7. **Diverse.**
8. **Prezentarea și aprobarea Proiectului de Hotărâre al Adunării generale privind ordinea de zi.**

Consultarea rapoartelor și a celorlalte materiale ce urmează a fi prezentate în Adunarea generală se poate face la sediul Asociației C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila începând cu data de 06.04.2026.

Înscrierea pe listele de participare și accesul în sala în care se vor desfășura lucrările Adunării generale se va face exclusiv în urma prezentării actului de identitate (CI/BI) și a carnetului de membru al Asociației C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila.

În situația în care se constată că Adunarea generală nu întrunește cvorumul conform normei de reprezentativitate statutar reglementată, **se va convoca în același loc o Adunare generală extraordinară pentru data de 24.04.2026, ora 9.**

REZULTATE NOTABILE PE ANUL 2025

PREZENTATE DE CONSILIUL DIRECTOR AL ASOCIAȚIEI „ANA ASLAN” BRĂILA

Dinamica numărului de membri ai asociației

În perioada anului 2025 asociația s-a confruntat, ca de altfel în fiecare exercițiu financiar, cu situații nedorite, una dintre ele fiind posibilitatea radierii din evidență a unui număr însemnat de membri ai asociației pentru nerespectarea obligațiilor statutare. În conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) lit. c), unul dintre motivele pentru care încetează calitatea de membru al asociației din motive ce țin de persoana asociatului este și „*neplata fără motiv temeinic a cotizației și/sau contribuției lunare mai mult de 12 luni*”. La data formulării raportului situația fiecărui caz în parte este în atenția Consiliului director, urmând a fi reevaluată în raport cu hotărârea Adunării generale de relaxare a măsurii.

O altă situație o reprezintă retragerea altor membri din asociație, înregistrându-se 1.109 de astfel de cazuri, explicabile prin schimbarea opțiunii inițiale de asociere din motive personale sau familiale, dintre aceștia doar 3 fiind din rândul membrilor simpatizanți.

Diminuarea numărului de membri s-a accentuat și ca urmare a înregistrării altor 1.369 cazuri în care membrii asociației ne-au părăsit pe cale biologică. Analizând doar statistic numărul situațiilor de acest gen, constatăm că acesta este sub media anuală înregistrată constant într-o perioadă anterioară.

Deși există o reducere substanțială a numărului membrilor înregistrat la încheierea exercițiului financiar analizat, acesta s-a reconsolidat în parte pe parcursul anului la nivelul de 35.162 membri activi, urmare a intrării în rândurile membrilor asociației în cursul perioadei analizate a

unui număr de 858 persoane, un număr important ca semnificație în cadrul dinamicii analizate și care o situează în continuare în rândul primelor asociații de acest fel din țară.

Cu toate acestea faptul că, statistic analizând, numărul înscrierilor anuale din rândul pensionarilor a scăzut constant, identificarea cauzelor și posibilitatea atenuării celor care sunt legate de organizarea și desfășurarea activității asociației vor rămâne în continuare în atenția Consiliului director.

Ținerea controlului permanent asupra numărului de membri activi în cadrul asociației este, fără îndoială, deosebit de importantă în managementul entității, care sunt legate de stabilirea coordonatelor și dezvoltarea activității, a obiectivelor și strategiilor pe termen scurt, mediu și lung pentru realizarea scopurilor pentru care s-a înființat și funcționează Asoc. C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila.

Indicatori care reflectă rezultate bune

1. Incluziunea financiară, ca scop principal al activității asociației este o certitudine, o coordonată esențială cu caracter de permanență a întregii noastre activități.

Această apreciere capătă o rezonanță aparte dacă avem în vedere regimul juridic specific al acestei organizații, orientat spre mutualism, în conformitate cu legea specială în baza căreia funcționează, care o definește și o deosebește de oricare altă entitate cu denumire generică similară, reunite doar prin sintagma „instituiii financiare nebancale”. Tocmai această trăsătură aparte, respectiv întrajutorarea, în concordanță cu scopul pentru care au

fost înființate CARP-urile, este cea care se raportează la o situație caracterizată prin nivelul unor pensii din sistemul public care se situează încă sub nivelul veniturilor care să permită beneficiarilor un trai decent. În condițiile situației economice și sociale din România, în care asigurarea unui venit minim de subsistență nu înlătură practic excluderea socială a unei părți dintre pensionarii sistemului public de pensii, mai ales în contextul crizei economico-sociale, acest venit se situează cu greu la limita socială dincolo de care intervine marginalizarea socială și sărăcia. La condițiile vitrege pentru întreaga populație (spunem noi, gândindu-ne la liberalizarea prețurilor la energie care a generat o creștere fără precedent a prețului la energia electrică, gaze naturale, precum și la combustibil, cu impact atât asupra creșterii prețurilor la utilitățile publice pentru populație, cât și asupra creșterii prețurilor bunurilor de consum și în special a celor destinate hranei, determinând o scădere a puterii de cumpărare a persoanelor vulnerabile și creșterea în consecință a ratei inflației) se adaugă o componentă insensibilă, glaciară, prezentată elegant ca limitare a accesului pe piața financiar-bancară a unor persoane, „clienți” cum sunt numite aceste persoane în limbajul tehnic al pieței. În mod practic este vorba de excluderea lor totală de pe această piață în considerarea veniturilor lor reduse sau a depășirii unei vârste asociată cu pensionarea, ca să nu mai vorbim despre cele pensionate medical ori de persoanele cu indemnizații sociale, calculate ca diferență dintre nivelul cuantumului pensiei convenite sau aflată în plată și

nivelul indemnizației. Se adaugă desigur situația persoanelor fără venituri înscrise în asociație în calitate de membri majori ai familiilor aflați în întreținerea pensionarilor. Incluziunea financiară a tuturor acestor categorii evidențiază tocmai rolul asociației noastre care oferă acestora posibilitatea accederii la credite de consum în condiții avantajoase. Pentru a marca dimensiunea efortului depus de asociație în procesul de întraajutorare, precizăm că la data întocmirii prezentului raport, în evidențele noastre sunt înregistrați ca membri activi 11.980 pensionari cu venit de subzistență mai mic sau egal cu 1.281 lei și 863 membri cu zero venituri, totalizând 36.53% din membrii asociației.

Așadar, în anul 2025, valoarea împrumuturilor acordate a însumat **48.555.900 lei**, cu 318.540 lei mai mult decât în anul 2024, în condițiile în care numărul de 7.332 al persoanelor care au beneficiat de împrumuturi cu dobândă redusă a marcat o scădere de 1.921 persoane față de anul precedent. Între acestea se numără desigur și cele câteva zeci de contracte totalizând 55.500 lei în care s-au acordat împrumuturi fără dobândă unui număr de 71 beneficiari, în considerarea valorii reduse a acestora, precum și a lipsei ori nivelului mic al veniturilor individuale ale solicitanților.

Mentținându-ne în acest domeniu, de subliniat este că la nivel legislativ incluziunea financiară a categoriilor defavorizate ale populației, cum sunt pensionarii, este practic ignorată, lipsind cu desăvârșire, creditarea lor fiind lăsată doar pe seama caselor de ajutor reciproc ale pensionarilor, aliniate fiind prin lege instituțiilor financiare nebancale și definite ca simple „prestatoare de servicii” care acordă credite de consum în piața financiar-bancară. Se ignoră astfel total componența colectivităților pe care le reprezintă aceste entități, în general persoane vârstnice, cu afecțiuni medicale specifice, unele premature pensionate în considerarea stării precare de sănătate, altele aflate la limita existenței biologice. Ce poate să însemne altceva decât sărăcie lucie, solicitarea și acordarea ca atare în 2024, a unor împrumuturi în valoare de până la 500 lei (110 lei, 150 lei, 200

lei, 400 lei etc.), desigur fără dobândă sau alte costuri, în condițiile în care plafonul maximal al împrumuturilor fără dobândă a fost ridicat prin decizia Consiliului director de la 700 lei la 1.000 lei, accesat la acest nivel doar de 27 din cei 71 membri solicitanți, în condițiile în care s-au ridicat la nivelul pensiei minime și veniturile membrilor cărora li se acordă împrumuturi fără dobândă în condițiile prezentate.

Ajutoare acordate

2. Un alt reper semnificativ, care dă și el măsura activității asociației, îl reprezintă acordarea ajutoarelor nerambursabile, capitol la care punctăm rezultatele obținute în 2025, astfel:

➤ Valoarea **ajutoarelor nerambursabile pentru deces**, acordate în 2025 unui număr de **1.744 beneficiari**, este de **1.643.826 lei**. În urma unei analize a situației financiare înregistrate Consiliul director a propus și Adunarea generală a aprobat aplicarea unei noi grile, potrivit aceluiași algoritm, în raport cu vechimea în asociație, dar cu o majorare de 25% a cotelor aplicate.

➤ În ceea ce privește **ajutoarele bănești sociale**, care se acordă la cerere acelor membri ai asociației care se află în situații materiale și de sănătate dificilă, numărul acestora a totalizat **268 cazuri**, cu o valoare de **62.267 lei**, nivelul mediu al veniturilor pe membru de familie la care se acordă ajutorul fiind ridicat prin decizie a Consiliului director la valoarea de 1.281 lei, adăugând și faptul că au fost exceptate de la aplicarea strictă a acestor criterii unele cazuri legate de starea deosebită

a sănătății și depășirea a nesemnificativă a plafonului stabilit. De asemenea, Consiliul director a propus și Adunarea generală a aprobat în 2025 creșterea ajutoarelor bănești sociale individuale de la suma de 80 lei la 100 lei.

Subliniem, pentru o bună reprezentare a măsurii, că un singur astfel de ajutor depășește nivelul obligației de a depune contribuția lunară ca membru asociat pentru întregulan.

Notă: În cadrul acestui gen de activități subliniem o altă acțiune pe care am derulat-o și în acest an. În aplicarea prevederilor statutare, s-au acordat unui număr important de membri ai asociației recompense bănești pentru fidelitate. Oportunitatea pentru această acțiune a fost sărbătorirea zilei de **1 Octombrie – Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice**, sens în care au fost selectați seniorii care au înregistrat o vechime de minim 50 de ani, dar și cei care au împlinit vârsta de 95 ani, 98 membri beneficiind de aceste recompense.

Au mai beneficiat de alte ajutoare nerambursabile în bani, totalizând suma de **142.756,58 lei**, un număr de **1.501** membri asociați, ajutoare constând în plata unei sume fixe din costul tratamentelor și lucrărilor dentare, biletelor de tratament balnear, costul protezelor etc. Și în cazul acestor ajutoare, Consiliul director a propus și Adunarea generală a aprobat o creștere a cotei fixe de 80 lei la 100 lei, cu mențiunea că în cazul acestui fel de ajutoare nu se ține seama de nivelul veniturilor.

3. În continuare, Consiliul director raportează cu privire la poziția financiară a asociației și care sunt elementele reflectate prin bilanț legate de aceasta, respectiv activele, datoriile și capitalurile asociației la 31.12.2025.

3.1. Prezentarea tabelară a principalilor indicatori din ecuația bilanțieră

Nr. crt.	Denumirea indicatorilor	Sold la:		Diferențe + / -
		01.01.2025	31.12.2026	
	I. ACTIVE TOTAL	139.444.459	146.243.987	6.799.528
A.	Active imobilizate I+II+III	8.843.321	8.689.973	-153.348
I	Imobilizări necorporale			0
II	Imobilizări corporale	8.843.321	8.689.973	-153.348
III	Imobilizări financiare			0
B	Active circulante	130.601.138	137.554.014	6.952.876
I	Stocuri	37.780	45.124	7.344
II	Creanțe	43.825.868	43.547.929	-277.939
III	Investiții financiare pe termen scurt			0
IV	Casa și conturi la bănci	86.737.490	93.960.961	7.223.471
C	Cheltuieli în avans			0
	II. PASIVE TOTAL A+B+C+D+E	139.444.459	146.243.987	6.799.528
A	Capitaluri total, din care:	137.090.533	143.950.362	6.859.829
	- Capitaluri proprii	2.969.308	1.323.945	-1.645.363
	- Fond pentru împrumuturi (fond social)	116.388.555	121.570.863	5.182.308
	- Fond pentru ajutor în caz de deces al membrilor	5.238.357	5.814.377	576.020
	- Alte fonduri privind activități fără scop patrimonial	12.494.313	15.241.177	2.746.864
B	Datorii (cumulat de până la 1 an + peste 1 an)	718.142	676.870	-41.272
C	Venituri anticipate	585.784	566.755	-19.029
D	Alte pasive			0
E	Provizioane	1.050.000	1.050.000	0

Din analiza datelor alăturate, tabelar prezentate, rezultă:

La grupa activ

Activele au crescut cu 6.799.528 lei, din care:

La grupa active patrimoniale, singura componentă a activelor imobilizate care a scăzut este cea a imobilizărilor corporale, respectiv de la 8.843.321 lei la 8.689.973 lei, dar aceasta este urmarea firească a deducerii amortizării acumulate, celelalte componente ale activelor circulante înregistrând creșteri după cum urmează.

1. Creanțele, ca valori în curs de decontare, au **scăzut** față de anul precedent cu suma de 277.939 lei ca urmare a scăderii valorii totale a împrumuturilor acordate, dar și a altor creanțe.

2. Disponibilitățile în conturi la bănci au crescut cu suma de 7.223.471 lei, soldul contului la bănci fiind la 31.12.2025 de 93.960.961 lei.

La grupa pasiv

Capitalurile totale au crescut cu suma de 6.859.829 lei, ca urmare a:

1. Fondul social al membrilor Asociației C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila a crescut cu suma de 5.182.308 lei, față de anul precedent, totalizând 121.570.863 lei;

2. Fondul pentru ajutoarele în caz de deces a crescut cu 576.020 lei.

3. Celelalte fonduri utilizate pentru activități fără scop patrimonial au crescut cu suma de 2.746.864 lei față de anul precedent.

4. Capitalurile proprii înregistrate la 31.12.2025, în sumă de 1.323.945 lei, reprezintă exclusiv rezultatul exercițiului 2025, în condițiile în care suma de 3.517.132 lei înregistrată la

ANUNȚ IMPORTANT

Consiliul director al As. C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila va convoca pentru data de 04.06.2026 o ședință a Adunării generale, având pe ordinea de zi **alegerea membrilor Consiliului director și ai Comisiei de cenzori**, urmând a se desfășura la Sala mare a Casei de Cultură a Tineretului (Calea Călărașilor – lângă ”Casa Agronomului”).

Condițiile care trebuie îndeplinite de participanții la ședință, procedurile privind înscrierea candidaților, verificarea dosarelor, comunicarea rezultatelor verificării și a deciziilor luate, precum și a eventualelor contestații se vor aduce la cunoștință celor interesați prin anunțuri repetate publicate într-un ziar local de largă circulație, cu respectarea termenului statutar de 15 zile înainte de desfășurarea ședinței pentru ultimul anunț și totodată prin afișare la sediul asociației.

01.01.2024 a fost repartizată de Adunarea generală în ședința din 22.04.2025, ea reprezentând excedentul anului 2024.

Excedentul anului 2025, în sumă de 1.323.945 lei, rămas din excedentul definitiv de 1.382.453 lei după acoperirea, cu aprobarea Adunării generale, a pierderii înregistrate la activitatea anexă în sumă de 58.509 lei, situație generată de prestarea serviciilor de frizerie-coafură pentru membrii asociației contra unor tarife reduse în conformitate cu prevederile statutare, urmează a fi repartizat tot cu aprobarea Adunării generale. Propunerile Consiliului director privind modul de repartizare sunt reflectate în proiectul de hotărâre ce va fi supus aprobării Adunării generale.

3.2. În plan investițional, informăm Adunarea generală că investițiile aprobate în ședința acestui for încă din 03.04.2024 nu au fost realizate, Consiliul director luând decizia de amânare a lor pe criteriul de oportunitate, propunând totodată menținerea sumei în contul fondului de investiții

Reluăm și de această dată la acest capitol o prezentare succintă privind modalitatea de valorificare a eforturilor în plan investițional legate de asigurarea unor servicii medicale membrilor asociației, ca parte a unui proiect aprobat de Adunarea generală în urmă cu mai mult de un deceniu.

Relevant este că înființarea unei clinici de recuperare medicală a devenit realitate ca rezultat al Acordului de parteneriat încheiat cu Asociația „Respectabilii”, în continuare prezentând câteva date statistice privind beneficiile de care s-au bucurat membrii asociației în

cursul exercițiului financiar 2025, respectiv 271 consultații gratuite și 355 proceduri efectuate cu reduceri de 25% din prețul mediu încasat al abonamentelor, contravaloarea beneficiilor virtuale pentru membrii asociației fiind calculată la nivelul sumei de 122.484,50 lei. Garanția calității actului medical este asigurată de la bun început pacienților, aceștia trecând prin filtrul autorizat al unor specialiști recunoscuți pentru profesionalismul lor. Ne face plăcere să nominalizăm la acest moment pe medicul în specialitatea medicină fizică și balneologie Monica Bejan-Burlacu și medicul primar ortopedie traumatologie Rodica Ștefanache pentru examinarea pacienților cu afecțiuni ortopedice, reumatologice și neurologice, precum și medicul rezident în specialitatea geriatrie-gerontologie Constantin Mușat,

În final, în conformitate cu art. 335-337 ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 3103/2017 privind aprobarea reglementărilor contabile pentru persoanele juridice fără scop patrimonial, membrii Consiliului director, în nume personal, dar și în numele persoanelor din conducerea executivă, își îndeplinesc prin acest raport obligatia colectivă de a vă asigura că Raportul Consiliului director conține o prezentare fidelă a dezvoltării și performanței activităților Asociației C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila și a poziției sale, în strânsă corelare cu dimensiunea și complexitatea activității specifice și dezvoltarea previzibilă a entității.

În încheiere, aducem și de această dată mulțumirile noastre tuturor membrilor asociației pentru fidelitate, cinste și corectitudine, pentru contribuția la rezultatele obținute, tuturor salariaților noștri pentru sârguința, implicarea, dedicarea, receptivitatea și răbdarea de care au dat dovadă în activitățile lor profesionale.

CONSILIUL DIRECTOR

Economist, **Ilie DUDULEA** - președinte

Jurist, **Aurel HÂRJOGHE** - vicepreședinte

Sociolog, **Maria COROȘ** - consilier

Economist, **Traian POPA** - consilier

Economist, **Nicolae ECONOMU** - consilier

patologia vizând vârstnicul care prezintă, de la caz la caz, afecțiuni cardio-respiratorii, cerebrale, hepato-renale, locomotorii, neurologice, noutatea absolută fiind terapia cu Gerovital H₃.

Dat fiind specificul domeniului abordat, de subliniat este și aportul cabinetului medical din structura organizatorică a asociației la asigurarea intervențiilor medicale cu caracter de urgență sau la cerere, în cadrul programului de lucru, la supervizarea condițiilor igienico-sanitare și de mediu etc., întreaga activitate fiind coordonată de medicul primar State Gabriela Iliana.

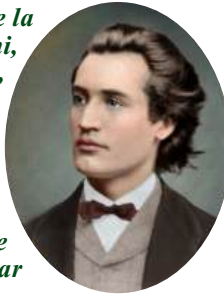
În planul activităților culturale-artistice și de agrement, s-a asigurat în continuare editarea și distribuirea gratuită a revistei „Casa Speranței”, care a devenit tot mai atractivă și elaborată, o adevărată tribună pentru activitatea asociației și un catalizator în plan literar-artistic pentru întreaga urbe. Valoarea informativă, dar și culturală a publicației, asigurată prin contribuția esențială a membrilor cenaclului literar-artistic al asociației și desigur a colectivului redacțional, a impus-o în comunitate, fiind solicitată și așteptată cu nerăbdare de cititori. Subiectul este foarte generos, fiind o realizare deosebită, o performanță care acoperă deja mai mult de un deceniu din viața asociației, vector important pentru imaginea asociației.

Eternul LUCEAFĂR

Pe 15 ianuarie 2026, de Ziua Culturii Naționale și la 176 de ani de la nașterea Poetului Național Mihai Eminescu, o mână de brăileni, conduși de aceleași alese simțăminte, s-au adunat, ca de fiecare dată, la statuia Poetului Nepereche, pentru a-i aduce un omagiu.

Printre cei care au sfidat gerul și poleiul, ce puseseră stăpânire pe oraș, s-au aflat și câțiva membri ai Cenaclului Literar-Artistic „Casa Speranței”. Ei au recitat versuri dedicate nepieritorului Luceafăr al Poeziei românești. Amintim aici pe colegii noștri de cenaclu, domnii Nelu Ivan, Ionel Jecu, Ioan Văideanu și Nicu Iorga. Aceștia, alături de lt. col. (rtg.) Cezar Virgil Postelnicu, reprezentant al Cercului Militar Brăila, au susținut un program dedicat marelui Eminescu.

Cu doar două zile înainte, pe 13 ianuarie 2026, Atelierul „Arta lumii” din cadrul Academiei Bunicilor Brăila, a celebrat, de asemenea, împlinirea a 176 de ani de la nașterea marelui poet, împreună cu membrii Clubului Seniorilor din Învățământ. Programul literar-artistic - susținut la Biblioteca Județeană „Panait Istrati” a inclus difuzarea unor proiectii video. Totodată, au recitat versuri de Eminescu profesorii: Doina Focșa, Paula Olșanschi, Mariana Toma, Aneta Stanislav, Stela Sigala și Octavian Osanu. (M. G.)

LA STEAUA

La steaua care-a răsărit
E-o cale-atât de lungă,
Că mii de ani i-au trebuit
Luminii să ne-ajungă.

Poate de mult s-a stins în drum
În depărtări albastre,
Iar raza ei abia acum
Luci vederii noastre,.

Icoana stelei ce-a murit
Încet pe cer se suie:
Era pe când nu s-a zărit,
Azi o vedem, și nu e.

Tot astfel când al nostru dor
Pieri în noapte-adâncă,
Lumina stinsului amor
Ne urmărește încă.

Eminesciană

Neculai BĂCANU

Stele de nea alunecă-n uitare,
În teiul nins e dorul pustiit,
Văzduhu-ntunecat simți că te doare
Și ninge cu fiori de infinit.

În noapte lacul tace înghețat
Florile-albastre au apus visând
Satul coboară-n fumul destrămat
Și dragostea se stinge-ncet în gând.

Crăiasa nu-i decât o noapte-adâncă
Cu luna diademă de splendori
Privești la chipul ce te cheamă încă
Și nu visezi nicicând că ai să mori.

Și pururi doarme-n tine o poveste
Și pururi aspru te destramă-un gând
Lumina sfântă, iată, nu mai este,
Și veșnicia te cuprinde blând.

Freamătul lumii curge în genuni,
Zile și nopți în forfota din minte
Iubirile îți sunt deșertăciuni
Și ning cu drag aducerile-aminte.

E iarnă iar, pentru a câta oară!
Luceafărul răsare din eter.
Suflet pribeag, mereu o să te doară
Cântecul nopții răscolit de ger!

ESTE IARĂȘI PRIMĂVARĂ

Mărțișorul lui Titirez

Lică BARBU

Până să merg la grădiniță, nu știam ce înseamnă mărțișor. Auzisem că e ceva cu jucării prinse-n piept cu ață roșie și cam atât. De abia la grădi' Doamna ne-a explicat că e un semn de dăruire, al primăverii și că fiecare dintre noi se cuvenea să dăruim acest simbol legat cu șnur roșu tuturor celor dragi și nu numai.

Farmecul momentului din acea zi era ca mărțișorul pe care îl dăruiai să fie confecționat de tine. Era mult mai deosebit acest dar, pentru că ofereai ceva de la tine, ceva prin care să-i arăți celui care primește mărțișorul cum îl vezi tu și cât de mult îl iubești.

De aceea, zilele de dinainte de 1 Martie erau pline de griji, dar și de emoții, pentru că nu știai ce fel de mărțișor să dăruiești fiecărui prieten în parte. Era și asta o chestie complicată, căci după ce alegeai un anumit simbol, urma altă treabă dificilă: confecționatul mărțișorului. Fiecare cu imaginația lui și cu ce avea prin casă sau, de ce nu?, din natură.

Eu făceam inimioare. Din orice. Din carton, din lemn, din frunzulițe, ba chiar și din pietricele pe care le șlefuiam cu o pilă de la tata. Le coloram cu roșu și le dăruiam fetelor de la grădiniță. Zburlita primea inimioara cea mai mare, firește.

Nu am scris special despre această

tradiție, oricum știți și voi, ci pentru că mi-am adus aminte de o întâmplare petrecută în ziua de 1 Martie, la grădiniță. Să vă povestesc.

În acea zi, am venit toți copiii la grădiniță pregătiți să-i oferim Doamnei mărțișoare lucrate de noi, pentru că așa ne sfătuisese Doamna cu câteva zile în urmă. Până să intre Doamna în clasă, unii băieți, așa cum eram și eu, am dăruit mărțișoare fetelor, fiecare cu ce mărțișor credeam noi că i s-ar potrivi fetei pe care o alegeam să-i prindem mărțișorul în piept. Desigur, eu eram campion la dăruit inimioare, că d'aia eram Licuță inimosu'. Zburlita mă tot trăgea de mână și încerca să-mi distragă atenția de la celelalte colege. Nici nu auzeam. Eram într-o baie de pupici și cum era să pierd acest moment...!

Fetele tot şușoteau și zâmbeau arătând spre Titirez, care stătea bosumflat într-un colț și se tot căuta prin buzunare, scormonea în gentuța lui sau căuta cu privirea ceva pe jos. Nu știu ce era cu Titirez și nu înțelegeam de ce fetele râdeau de el.

Când a intrat Doamna în clasă, toți copiii au sărit să o îmbrace cu mărtișoare care de care mai frumoase, pe care Doamna le examina atentă, ca să știe ce reprezintă și cum le-a lucrat fiecare copil. Ne mulțumea fiecăruia și ne lăuda pentru fiecare mărtișor primit. Când i-am dat inimioara mea, Doamna a exclamat zâmbind:

– Da, sigur că da, Licuță. Tu și inimioarata!

– Inimioare, doamnă, că am făcut mai multe.

– Bravo! Mereu să dăruiești din inimă inimioare.

Plângăcioasa i-a oferit Doamnei un fulg alb legat cu fir roșu, spunându-i că mărtișorul ei este un înger. Ce frumos! Doamna a îmbrățișat-o și a sărutat-o pe obraji. Zburlița i-a oferit o păpădie proaspăt înflorită, spunându-i că ea ar fi dorit să prindă Soarele-n șnur, dar nu a reușit să lege decât o bucatică din el. Ooo, și mai frumos!

Toți copiii erau emoționați în acel moment, iar atmosfera era de sărbătoare. Verzica, cea care era pârâcioasa grupei, a fost ultima care i-a dăruit un mărtișor, și ca să pară ea mai cu moț, l-a pârât pe Titirez pe care Doamna oricum îl observase cum stătea supărat în colțul clasei și își făcea griji pentru el.

– Doamna, Titirez are mărtișor în piept!

– Și ce dacă?

– Păi, e băiat și numai fetele poartă mărtișoare.

– Dragi copii! Mărtișorul, așa cum v-am mai spus, este un simbol al primăverii care vestește toată natura, nu numai pe oameni, vestește că sosește Primăvara. El este dăruit de oricine oricui, așa cum și natura dăruiește mărtișoarele ei vieții de pe Pământ. La țară, în unele sate din Moldova, ca și în alte părți, oamenii dăruiesc mărtișoare unul altuia, indiferent că e bătrân sau tânăr, că e fată sau băiat. Așa e obiceiul din străbuni și acolo oamenii îl păstrează cu sfințenie. Mărtișorul nu e o podoabă specifică fetelor, e bogăția sufletească

a dragostei de oameni, a prieteniei și a dăruirilor, ne-a explicat Doamna cu un glas care ne-a cuprins în dor de Primăvară.

– Ce-i cu tine, Titirezule? Ce s-a întâmplat, de ce stai retras și supărat?, schimbă Doamna discuția, îndreptându-se spre Titirez.

În acel moment, Titirez s-a luminat și, zâmbind, își desprinsese mărtișorul de la piept.

– Vă rog să mă iertați, doamnă! Mama mi-a prins mărtișorul în piept ca să nu-l pierd pe drum, iar eu am uitat. Eram supărat că nu-l găseam ca să vi-l dăruiesc. E mic, dar e făcut de mine.

Ne-am apropiat cu toții, să vedem mărtișorul lui Titirez, care abia se observa de sub șnuruloșu.

– Vaai, ce minunat! E un bob de grâu, se bucură Doamna la primirea mărtișorului. E un mărtișor foarte mic, dar cu o semnificație foarte mare. Bobul de grâu e bogăția oamenilor, e hrana noastră cea de toate zilele, e bobocul vieții dăruit de natură, așa cum sunteți și voi, dragi boboței, cu dorință de viață. Bravo, Titirez! Mi-ai luminat ziua cu acest mic dar plin de iubire.

Ne-a impresionat pe toți gestul lui Titirez, iar fetele nu mai râdeau. Plângăcioasa avea două lacrimi cristaline în ochi, gata să alunece peste obraji înflăcărați de emoție. Zburlița se apropie de ea și o cuprinsese în brațe. Cred că a dat și ea în plâns, dar nu voia să o vad eu. Doamna arăta ca un general decorat cu medaliile bucuriei așteptând, privindu-ne duios, ca Primăvara să bătă cu iubire în inimile noastre.

Un lucru nu îmi era clar. Cum a reușit Titirez să găurească acel bob mic de grâu ca să treacă șnurul prin el. Sigur nu-mi va spune, dar voi afla. Desigur, în altă poveste!

La mulți ani, Primăvară!

Martie-n casă - purici, afară!

Vergil MATEI

Nu știu cum se întâmplă, dar încă de pe vremea copilăriei noastre iarna încerca să dea calendarul peste cap. Crivățul rece, deloc obosit de lungă fugă de peste iarnă, se arunca asupra satului ca un uliu, răscolind ultima zăpadă...

...Întinericul căzut peste ulița morii făcea din nopțile de sfârșit de februarie un tărâm plin de povești ce nu-și aveau locul în traista obișnuită. Nucul aplecat din poarta lui moș Petrache, desfrunzit și plin de vrăbii, trosnea și scârțâia de credeam că acum-acum se rupe. Cocoșul de tablă de pe casa lui moș Andrei se răsucea ca o oaie capie, fără noimă, aidoma unei busole ce-și pierduse menirea. Din hornurile caselor, vântul hulpav îmghițea cu nesaț fumul alburii, împrăștiindu-l alandala peste oboarele gospodarilor. Doar dinspre

capu-uliței, înfundat, ritmic, se auzea păcănitul morii lui Răchițeanu, poc-poc, ca o răsuflare a pământului.

...Dimineața mă trezeam în tremurul clopotului bisericii, care parcă suspina sub mâna aspră a paracliserului, moș Petrache Matei. Dădea de veste lumii că e duminică, zi de mers la biserică. Zăpada zdrențuită încă mai stăruia pe șleaul ulițelor. Noroaietele - până-n gât! Șuvoaietele cristaline ale apei stoarse zăpezilor de soarele încă fără de putere se mistuiau clipocind, curgând cu repeziciune spre viroaga de la marginea satului, dinspre mama Anghelina, aproape de pădurea-mică spre care ne îndreptam acum după ghiociei, cărora le simțirăm mirosul încă de la Lăsata-secului.

O tăiam oblu, peste câmp, ocolind gospodăria lui nea Goică de frica

(Continuare în pagina a 8-a)

Omagiind FEMEILE

SĂRBĂTORIRE LA ÎNCEPUT DE PRIMĂVARĂ

**Membri ai Asociației C.A.R.P.
„Ana Aslan”, invitați la Uniunea
Județeană „Solidaritatea” a
Pensionarilor**

Zi de mare sărbătoare la sediul Uniunii Județene „Solidaritatea” a Pensionarilor Brăila, dedicată Primăverii și Mamei.

Marti, 3 martie 2026, la invitația doamnei **Viorica Novac**, președinta

Uniunii Județene „Solidaritatea” a Pensionarilor Brăila, începând cu ora 10,30, la sediul instituției de pe Strada Mihai Eminescu, fosta Regală, au fost prezenți distinși oaspeți, reprezentanți ai **Asociației Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Ana Aslan”** și ai **Școlii Populare de Arte „Vespasian Lungu” Brăila**, care au susținut un miniconcert de muzică folk de zile mari, răsplătit cu ropote de aplauze de către publicul de vârstă a treia, prezent la eveniment.

Rodica Gorgovan, reprezentant al Asociației Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Ana Aslan” Brăila,

membră a Coralei Camerata a Centrului de Creație, împreună cu Florin Lazăr, profesor de chitară la Școala Populară de Arte „Vespasian Lungu” Brăila, au încântat publicul cu melodiile lor, interpretate vocal și la chitară. La eveniment a fost prezent, de asemenea, jurnalistul **Marian Gheorghe**, redactor al revistei „Casa Speranței” și reprezentant al CARP „Ana Aslan” Brăila, care a imortalizat, în imagini sugestive, prestația artiștilor.

Zecile de pensionari prezenți la eveniment - majoritatea reprezentante ale sexului frumos - au fredonat alături de oaspeți și le-au

Martie-n casă...

(Urmare din pagina a 7-a)

haitei de dulăi care ne adulmecau de departe. Ajungeam în colțul pădurii unde poposeam preț de-o pauză de deznămolit încălțările. Fântâna, cu ghizdurile din scândură geluită de vreme, ghiftuită de apele zăpezilor topite, ne potolea setea. Ne afundam în pădure, ținta noastră fiind ghiociei. Până să ajungem în poiana tivită cu minunățiile acelea micuțe, fragile, albe, sfidătoare în bătaia crivățului,

întârziam cu rost sub niște ghimpari uriași care-și lepădaseră roșcovele mustind de dulceață. Ceva mai încolo, dădeam peste un păr pădureț al cărui fructe înghețate păstrau, încă, savoarea și aroma din toamna trecută.

În poiana albită de ghiociei și brândușe rămâneam cu toții, pentru-o clipă, uimiți de covorașul acela nesfârșit. Apoi, ne puneam pe adunat. Și ziceam: mănunchiul ăsta e pentru mama, ăsta pentru bunica, ăsta pentru doamna învățătoare, ăsta pentru Virginia, ăsta pentru Anișoara.

Umpleam panerașele cu ghiociei, brândușe, toporași, albăstrele. Pe-ntr-alese. Când ziua începea să se războiască cu amurgul, o luam și noi, lipa-lipa, către casă. Odată ajunși, luam ață de „pilotă” și legam buchețele pe care le rânduim la fereastră.

A doua zi, dimineața, la intrarea în primăvară, înainte de a pleca la școală, mama deschidea larg fereastra și mă trimitea afară. Din casă, glasul ei răsuna de se-auzea de peste drum: **Martie-n casă!**, iar eu îi răspundeam: **Purici, afară!** De trei ori!

Femeia din Eden

Ioan VĂIDEANU

mulțumit acestora pentru momentele muzicale de excepție oferite la început de primăvară, în ajunul Zilei Internaționale a Femeii.

Cei doi artiști, Rodica Gorgovan și prof. Florin Lazăr, au interpretat, printre altele, cunoscutele melodii: Biletul de tren, Nu-mi spune, Stai lângă mine, mamă, Măicuța, O mie de pahare, Bucurați-vă, prieteni, Vis de primăvară, Vă rog s-aveți o viață frumoasă, primite cu vii aplauze.

Cu chipuri luminate de razele soarelui primăvăratesc, toți cei prezenți la eveniment au reiterat cuvintele regretatului Grigore Vieru, care definea femeia, atât de frumos, drept „*al cincilea anotimp, în care natura se odihnește, amintindu-și toate florile primăverii, toate privighetorile verii, toți strugurii toamnei și toate ninsorile iernii*”.

Consemnări de M. GHEORGHE

**Când se trezi din somn adânc,
Lângă a sa consoartă,
Ce o crease Dumnezeu
Din coasta lui cea dreaptă,**

**Se bucură nespus Adam
Și zise fericit:
Îți mulțumesc, o, Ție, Doamne,
Că m-ai blagoslovit,
Căci voi avea de-acum, pe lume
Tovarăș potrivit!**

**Ea este trup din trupul meu,
Va fi a vieții cheie,
Va fi a omenirii mamă
Și-o voi numi FEMEIE.**

**Și nu vor fi pe boltă astre,
Pe câmpuri orhidee,**

**Să nu inspire cu-al lor farmec
Un nume de FEMEIE.**

**Și toată arta mondială -
Mari galerii, muzee,
Va începe și va dăinui
Cu chipuri de FEMEIE.**

**Chiar și Iisus Mântuitorul
Din antica Iudee
Veni-va-n lumea de păcat
Născut dintr-o FEMEIE.**

**După căderea în păcat:
Purtând cu ei blestem divin,
De mână, pe-o alee,
Plecau din Eden izgoniți
Adam cu-a sa FEMEIE.**

**Din spuza dragostei trădate,
S-a reaprins scânteia,
Blamând pe șarpele viclean
Și disculpând FEMEIA.**

8 martie 2026

ZI DE SĂRBĂTOARE

În „FAMILIA” asociației noastre!

Pentru Doamne și Domnișoare, ziua de 8 Martie este, desigur, o sărbătoare aparte din șiragul bucuriilor aduse de sosirea primăverii, salariatele Asociației C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila, înconjurată de minunatele flori ce le-au fost oferite, culese din grădina unei alte mari Doamne, nimeni alta decât Maria Coroș, membră a Consiliului director, au format, laolaltă, un minunat buchet - o imagine, de apreciat, ca reprezentante ale sexului frumos.

În pozele din această pagină sunt „furnicuțele” pe care le întâlniți ori de câte ori interesele vă conduc pașii la sediul asociației, răspunzând solicitărilor dumneavoastră, de multe ori căutând soluții în adekvarea actelor prezentate în raport cu cele necesare.

Rezultatele bune cu care asociația se mândrește, și care vor fi prezentate la ședința Adunării generale anuale, nu ar fi fost posibile fără aportul lor substanțial. Aceste rezultate pentru care conducerea asociației le mulțumește și pe această cale le urează lor și, totodată, distinselor Doamne și Domnișoare de pretutindeni, o primăvară cât mai frumoasă, multă sănătate, fericire, prosperitate, împreună cu alese sentimente de prețuire și respect!

ANIVERSARE

Cenaclul Literar - Artistic „Casa Speranței” împlinește zece ani

Vergil MATEL,
membru fondator

Cenaclul Literar-Artistic „Casa Speranței”, creație a Consiliului Director al As. CARP „Ana Aslan” Brăila, va aniversa, în luna iunie 2026, 10 ani de la întemeierea sa, 10 ani de activitate neîntreruptă, în condițiile în care el regrupează entuziasmul, puterea de creație și de dăruire a unui grup de iubitori de literatură, muzică, artă, pensionari în mare parte ai asociației, dar și tineri, studenți, elevi, preșcolari, animați de dorința de a da sens și substanță calităților lor artistice. Aici își dau mâna oameni din diverse domenii, legați de același gând: acela al sentimentelor creatoare de frumos cu arta de a meșteșugi „șiraguri de perle” din cuvinte alese, în care lasă o parte din sufletul lor așternut în calea cititorilor.

Cenaclul a fost constituit în luna mai a anului 2016 (foto-document jos), din inițiativa generoasă și plină de speranțe și ambiții a câtorva entuziaști, susținuți de către Consiliul Director al Asociației, care beneficiază de un spațiu cum rar întâlnim în țară, inclus într-o clădire modernă, cunoscută în urbe și nu numai drept „Palatul Pensionarilor”, propice unui asemenea gen de activitate culturală.

La înființare, membrii fondatori l-au ales ca președinte pe regretatul **Ion Bălan**, sub conducerea căruia s-au desfășurat reuniunile membrilor cenaclului, iar în prezent este președinte profesorul **Aurel Furtună**.

Port-drapelul cenaclului este susținut de

publicația „Casa Speranței”, revistă apărută în anul 2013, având girul membrilor Consiliului Director al Asociației, ajunsă astăzi la apariția celui de-al 51-lea număr, devenind, prin strădania colectivului de redacție și a colaboratorilor săi, o tribună de exprimare permanentă a problematicii ce ține de viața de zi cu zi a membrilor asociației, dar, în aceeași măsură, o oglindă a creației literar-artistice a membrilor săi care, de un deceniu, se întâlnesc neîntrerupt bilunar.

De-a lungul anilor, prin forme variate de manifestare, Cenaclul Literar-Artistic „Casa Speranței” s-a impus în viața spirituală a brăilenilor și nu numai ca o veritabilă instituție de cultură. Un bilanț sumar (activitatea în extenso va fi publicată în suplimentul revistei „Casa Speranței”, ce va apărea în luna mai, dedicat acestui eveniment) oferă o imagine sugestivă asupra diversității activităților organizate, realizate în cadrul cenaclului. Vom arăta doar că întâlnirile membrilor cenaclului, în cei 10 ani de activitate, s-au constituit într-un veritabil „atelier” în care s-a citit poezie, proză, epigrame, pamflete. S-o spunem deschis, cenaclul nu a scos și nu scoate, citându-l pe Mihail Sadoveanu, „atăția scriitori câți și intră”, dar, pe baza experienței noastre, putem afirma că cenaclul literar își are rostul său: el nu va crea scriitori, dar cu siguranță va favoriza afirmarea acestora, va forma cititori avizați și, în egală măsură, iubitori ai literaturii, ceea ce constituie un lucru meritoriu.

EPIGRAME

de Ionel JECU

La CARP Brăila

E un cenaclu literar
Cu pensionari anume,
Cei ce-s înzestrați cu har
Vin ca să-și facă un nume

Oameni obișnuiți sunt,
Fiecare membru-n parte,
Deși au părul cărunț
În viață au scris o carte.

Gazda pe toți îi primește
Cu mare adorație
Și cu cafea îi servește,
Să aibă inspirație.

Cine opere creează
Și vine aici, e bine.
Încet, el evoluează,
Că oricine îl susține.

Cenaclu e o lumină
În viață la fiecare,
E-o creație divină
Pentru cei cu înzestrare.

La „Casa Speranței”

La „Casa Speranței” vin
Toți, având chipul senin.
Când e miercuri, se adună
Chemați de domnul Furtună.

Anghel Furtună

PAGINI

AUTOBIOGRAFICE

Consemnări de
Lucia PĂTRAȘCU

Pagini autobiografice, semnat de profesorul **Anghel Furtună**, un volum surpriză, scris acum mulți ani și publicat postum sub atenta îngrijire a doi dintre copiii săi, Aurel și Sorin Furtună, în anul 2025, când autorul ar fi împlinit 100 de ani. Un altfel de centenar, sărbătorit într-un mod special prin acest frumos și meritoriu gest de *restitutio*.

Cine este Anghel Furtună?... Lecturând acest volum binevenit, cititorul află, prin mărturia prozatorului Vasile Ruscescu, despre învățătorul, profesorul, omul de cultură Anghel Furtună, în articolul intitulat *Un om pentru... arta amatoare* că: „Deși de ani buni... este în lumea orașului, el a rămas alături de țărani câmpiei brăilene, pe care-i cunoaște ca puțini alții. Le știe rosturile, truda, sufletul, porturile, obiceiurile și cântul, dăruindu-și la rândul său sufletul, ca toate să rămână neîntinate, să îmbogățească în timp zestrea spirituală a satelor noastre”.

Iar pentru cei doi fii care s-au îngrijit de publicarea acestui volum nu este numai tatăl, ci omul care: „...a iubit mult profesia de învățător, apoi pe cea de profesor de limba și literatura română, a prețuit folclorul adevărat, precum și muzica sub toate formele ei...”. Este omul care, la vârsta senectuții, a hotărât să aștearnă pe hârtie povestea vieții sale, pentru a rămâne mărturie despre toate câte au fost. Proiect finalizat laudabil de cei doi fii! Un gest binevenit, deoarece câți oameni valoroși nu au participat, cu toate strădaniile lor, la promovarea culturii și, totuși, au rămas în uitarea timpului!

Paginile acestei cărți cuprind, în prima parte, textul autorului său, Anghel Furtună, referitoare la biografia și devenirea sa. În partea a doua este materialul rămas virgin, neprelucrat, în arhiva autorului. Acesta a fost preluat și așezat în ordine, sub formă precisă: *Addenda, Lista cărților editate sub îngrijirea lui Anghel Furtună, Articole semnate în presă, Interviu, Despre Anghel Furtună, Genealogie, Documente și fotografii*.

Toate sunt importante, însă prima parte trezește interesul cititorului, deoarece

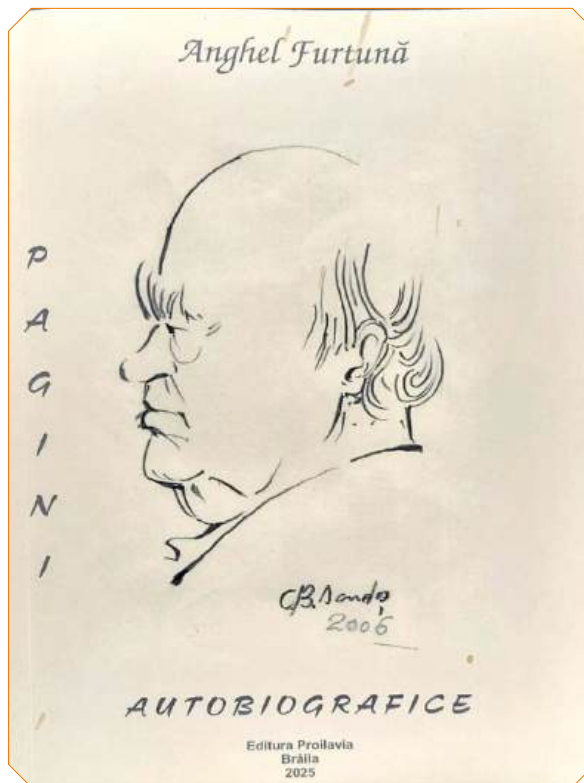
mintea fostului învățcel. Și către care se îndreaptă veșnic considerația fostului elev. Sunt modele care-i vor călăuzi, ulterior, viața și profesiunea.

Sigur că apoi urmează referiri la activitatea spornică a celui ce avea să rămână în amintirea tuturor drept un neobosit om de cultură, îndrăgostit de profesiunea sa, hotărât să-și închine puterile luminării elevilor săi și propagării tradițiilor culturale, a folclorului, prin numeroase manifestări organizate pentru toate categoriile de vârstă.

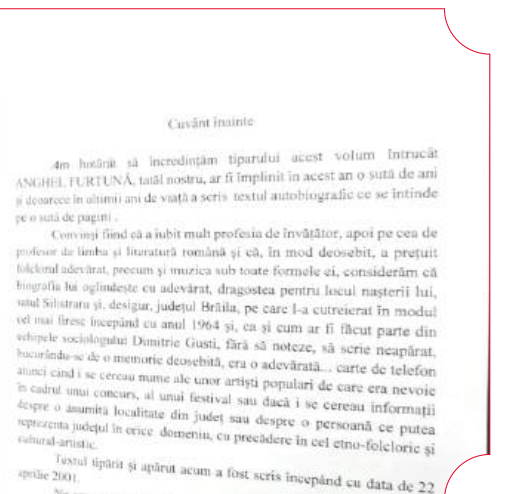
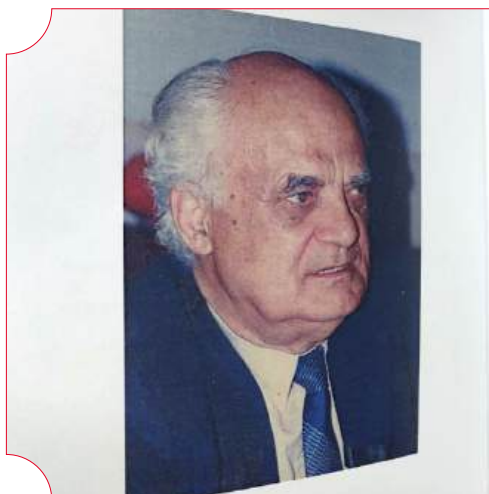
Interesantă este readucerea din timp a amintirilor legate de anii de școlaritate ai autorului, apoi de activitate profesională, a relațiilor cu mulți dintre colegii săi, de încurajare a altor condeieri și ajutorarea acestora în realizarea cărților semnate de aceștia. Sunt amintiri aduse mai târziu, la vârsta senectuții, învăluite într-un limbaj clar, corect și plin de căldură, fapt ce ține treaz interesul cititorului interesat să afle cum au fost vremurile atunci când Anghel Furtună nu pornise încă scrierea acestei cărți și care au fost metodele care l-au ajutat să-și îndeplinească visul de a propaga cultura poporului român din această parte de țară.

De remarcat este maniera în care cei doi fii, urmând poate exemplul tatălui lor, s-au îngrijit de editarea acestui volum. Aurel Furtună, bibliotecar prin formație, care și-a legat viața tot de cuvântul scris, este cunoscut pentru interesul său pentru carte, pentru cititori, pentru bibliotecă, culcușul alintat al atâtor volume. Rigurozitatea cu care și-a însoțit practicarea profesiei o viață întregă l-a obligat, moralmente, să umble cu finețe în tainicele însemnări ale tatălui său, să le studieze, să le grupeze pe teme și să dea *bun de tipar* acestui volum. Împreună cu fratele său, cei doi fii au hotărât și au realizat un dar literar celui care le-a fost tată, sprijin moral, material, îndrumător și model

Admirație pentru strădania depusă!

cuprinde o viață de om. O viață bogată în întâmplări, activități, realizări, unele eșecuri și iar realizări. Interesantă este mărturia despre ce se întâmpla în anii de școală, unde micul Anghel este primit în rândul elevilor înainte de vreme, grație aptitudinilor sale impresionante și convingătoare. Este o perioadă descrisă cu multă dragoste și plină de un parfum vechi, pe care puțini dintre noi îl mai cunoaștem. Ani în care se făcea școală de calitate, iar numele dascălilor au rămas ca icoane vii în

APRECIERI POZITIVE

privind revista „Casa Speranței”

În urmă cu 6 ani, în cadrul unor întâlniri cu jurnaliștii din filialele județene, conducerea UZPR (Uniunea Ziaristilor Profesioniști din România), a poposit și la Brăila, iar reuniunea a avut loc la sala de consiliu a Asociației C.A.R.P. „Ana Aslan”. Aici, între alte subiecte privind jurnalismul la Brăila, s-a apreciat că revista „Casa Speranței” este una dintre cele mai bune publicații din țară, privind tematica și subiectele de interes pentru cititori, care sunt prezentate cu profesionalism și în condiții grafice deosebite.

Recent, tot aprecieri pozitive a avut și doamna **Laura Gheorghe**, master în traduceri la Universitatea „Dunărea de Jos” Galați, membră a Societății Scriitorilor Români și a Cenaclului „Alter Ego” Brăila, care a făcut o recenzie a numărului din decembrie 2025 al revistei. Iată mai jos considerațiile sale.

RECENZIE

- Revista „Casa Speranței”, an 12, nr.4(50), decembrie 2025

Prof. Laura GHEORGHE

„Casa Speranței” este o revistă de cultură, literatură și artă, trimestrială, editată de Asociația Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Ana Aslan” Brăila. Redacția și-a propus ca, în acest număr, să le aducă aminte cititorilor despre importanța Zilei Naționale a României (p. 6) și despre adevărata semnificație a Sărbătorilor de iarnă, alături de cei dragi (pp. 10, 12-13).

Revista începe cu un articol care descrie demersurile Asociației C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila, realizate în sprijinul pensionarilor. Scriitorii care apar în acest număr al revistei sunt: Marian Gheorghe, Rodica Gorgovan, prof. Constanța Munteanu, Vergil Matei, Ionel Ene-Sultan, prof. Luxa Ciobanu, Vasile Mandric, Ioan Văideanu, Ionel Negruț, Lică Barbu, Mioara Manoilă, Lucia Pătrașcu, Ghinea Mitrea, Virginia Stanciu, Mihai Lungescu, Florin L. Boșneagu, prof. Neculai Băcanu, prof. Jenică Chiriac, Vasile Munteniță, Stela Șerbu Răducan, Tincuța Gherghiceanu, Nicolae Matei, Doina Focșa, Viorica Novac, Nelu Ivan, Ionel Jecu și prof. Octavian Osanu.

În acest număr al revistei, redacția aduce un omagiu marilor personalități culturale și spirituale românești, ca: „Eternul Eminescu” (p. 7), I. L. Caragiale (p. 7), prima femeie ofițer din Marina Comercială Română, Irina Constantziu-Vlassopol (p. 9), poetul-martir Andrei Ciurunga (p. 30), Părintele Dometie Manolache (p. 32) și ne face cunoștință cu oameni ai culturii brăilene și gălățene, ca: artistul plastic Dumitru Ștefănescu-ȘTEF (p. 14), scriitoarea Virginia Stanciu (p. 20), membrul fondator

„cea mai puternică forță din Univers” este iubirea, conform lui Albert Einstein, și vom privi bătrânețea cu alți ochi, așa cum se poate observa în articolul „Îmbătrânirea nu este o boală, ci un mod natural de viață”, de la pagina 26.

Vom afla, de asemenea, despre dezvoltarea cultural-artistică a Orașului de la Dunăre, Brăila, prin evenimentele care s-au desfășurat de-a lungul anilor și care încă se desfășoară aici: lansări de carte, expoziții, concerte, recitaluri, manifestări satirico-umoristice, precum și Gala „Ana Aslan”, eveniment ce a reliefat excelența în geriatrie și gerontologie (p. 23) etc.

Recomand această revistă sufletelor sensibile, aflate în căutare de frumos, precum și cititorilor care sunt dornici să-și îmbogățească bagajul de cunoștințe.

N.R.: Toate revistele apărute, de la primul număr, din septembrie 2013, se regăsesc în colecția bibliotecii Asociației C.A.R.P. „Ana Aslan” și pot fi consultate de către fiecare dintre cei peste 35.000 de membri asociați ai CARP.

al Cenaclului Literar-Artistic „Casa Speranței”, colecționarul și filatelitul Nelu Ivan (p. 24); membru al Cenaclului Literar-Artistic „Casa Speranței”, inginerul electronist Nicușor Popoacă, a cărui expoziție de radiouri vechi funcționale ne aduce aminte de vremurile de demult (p. 25), prof. Liliana Toma (p. 27), talentatul artist Gheorghe Mosorescu (p. 31) și prof. Sterian Vicol (p. 32).

Cititorii vor călători în timp, unde vor afla despre „Unirea Principatelor Române” (p. 8), „Facerea mămăligii” (pp. 18-19) și despre taina exploziei din februarie 1985, de la Termocentrala Chiscani - Brăila (pp. 28-29). Vom simți un șuvoi de emoții în textele scriitorilor, poezilor și epigrafiștilor și vom învăța despre consecințele interpretării greșite a unor fapte, că

Pescăriile Brăilei

În târgul vechi al Ibrăilei nu se vindeau numai cereale, ci și pește. De aici plecau căruțe pline cu somn, crap sau morun. Documentele atestă existența anumitor târguri, precum și drumuri special construite pentru transportul peștelui: Brașov spre Brăila și Târgul Flocii spre satele de pe Brațul Borcea. Bălțile Dunării au fost zone importante pentru pescuit, inundate cu apă proaspătă primăvara, când peștii depun icrele. La aceste gârle și iezere se construiau apoi pletere (garduri) sau baraje. Vechile gârle naturale erau numeroase: Ciulineț-Crapina, Lățimea-Garvăn, Ghimia (Brateș), Filipoiu, Jijila etc.

Cu toate că pescuitul a fost o îndeletnicire strămoșească, un rol important l-a avut sosirea rușilor de Rit Vechi la Brăila. Cu toții aveau setci și carmace, dar trasul la năvod l-au învățat de la localnici. Iar datorită situației în care s-au găsit mai tot timpul, au avut un rol important în păstrarea obiceiurilor. Ocupația de bază a lor a fost pescuitul, iar cu timpul au devenit experți în confecționarea de scule, în prinderea și prepararea peștelui, fiind specializați după uneltele folosite: năvodari, tifănari, mrejeri, setcari, zătonari, vintirigii, gârdași, gârlași sau undițari. Pe la 1770, pescarii din Pisc au fost chemați să ajute la pescuit pe Lacul Snagov.

Primele reglementări

După aprobarea Legii Pescuitului în 7 octombrie 1896 - propunere a biologului Grigore Antipa - multe dintre deficiențe s-au mai reglat (interzicerea pescuitului pe timpul reproducerii, interzicerea prinderii peștilor mici, folosirea plaselor cu ochiuri mai mari de 4 cm, interzicerea folosirii explozibililor și a substanțelor otrăvitoare, a armelor și sulitelor, interzicerea poluării cu substanțe industriale). Dunărea, canalele și bălțile sale erau pline cu pește de toate speciile. După anul 1900, din Portul Brăilei se exportau peste 900.000 de kilograme de pește (inclusiv 300 de kilograme de icre negre) în mare parte spre Austria și Germania. Arendarea bălților a dus, totuși, la un pescuit excesiv.

După numirea biologului Grigore Antipa ca director general al Pescăriilor Statului, s-au realizat ample lucrări de amenajare, precum și canale aflate în legătură cu Dunărea, Serviciul fiind condus de ing. Constantin Demetrescu. Au fost eliberate permise de pescuit, iar în anul 1906 s-au construit Pescăriile Statului de la Brăila, lângă Docuri, formate din două corpuri identice de clădiri și un cheu

înclinat. Aici existau magazine pentru depozitarea peștelui, ghețarie, pod pentru plase, ghișee de vânzare, hală pentru sărarea și depozitarea peștelui sărat (8.000 kg./zi), clădiri administrative, precum și sediul Bursei de pește. Pescuitul în apele statului se executa în regie, cu dijmă (50 % la stat). În curte aveau loc licitațiile; zilnic, se aduceau aici tone de pește, care era sortat și depozitat în lăzi cu gheață. Majoritatea plecau spre piețe sau restaurante din oraș, dar și în alte orașe din țară, cum ar fi București sau Ploiești.

Pescăria deținea remorcherul cu elice *Kilia* (1898) și ceamul *Filipoiu* (1909, 35 de tone). În clădirea Pescăriei existau compartimente care se concesionau contra unei chirii. Majoritatea pescarilor și deținătorilor de magazine erau ruși lipoveni din cartierul Pisc. Cei care vindeau în piețe, prin satele județului sau în târguri erau înscriși în *Breasla pescarilor*. Din cei 180 de negustori brăileni, de la acea vreme, 35 se ocupau cu vânzarea peștelui. Există chiar o Listă de prețuri care se respecta întocmai. La sediul Administrației Statului, care era pe Strada Vapoarelor nr. 6, aveau loc

vânzări en-gros de pește sub controlul statului, precum și licitațiile pentru bălți, la care participau peste o sută de comercianți. Construcția s-a realizat în perioada 1904-1907, de executarea lucrărilor ocupându-se ing. Al. F. Bădescu - diriginte al porturilor dunărene, inginerul și antreprenorul C. I. Flachs și M. Niculescu - diriginte de șantier.

Bălțile erau pline. Insula Mare a Brăilei, cu 70.000 de hectare - avea cam o treime, 18.000 de hectare, luciu de apă - canalele Filipoiu, Corotișca, bălțile Șerban, Ursu, Scurtu etc, Dunărea și brațele sale (alte 7.000 de hectare) au adus importante venituri, marfă la export și hrănirea unei mari părți a populației. Cine dorea o relaxare și o degustare a ciorbei de pește o putea face pe malul opus, la Corotișca sau Filipoiu, la cherhanale sau colibe pescărești.

Pe aici a trecut și Familia Regală, în anul 1908, fiind primită cu mare fast, după cum arată cărțile poștale emise la acea vreme. Pe Strada Regală, icrele negre se vindeau la butoi, iar morunii și somnii stăteau agățați la streășina fiecărei băcănii. Iată și numele câtorva magazine de pește de la acea vreme: *La Somnul de Aur* (Strada Plevnei nr. 282 - Apostolescu Dumitru), *La Pescarul* (Strada Galați nr. 75 - articole de pescărie) și Ghenovici, pe Strada Galați nr. 73, Pană Alexe (Strada Plevnei nr. 221), pe Strada Griviței nr. 217 Volintiru - Ionescu, iar pe Roșiori nr. 203 Buzea Negoiaș.

În anul 1924 se construiește cabana *Corotișca*, cu patru camere și opt căsuțe (din 1965, la OJT). Parlamentul adoptă, la 11 iunie 1929, *Legea pentru administrarea generală a pescăriilor statului și ameliorațiunile regiunii inundabile a Dunării*. Pescarul primea 60% din valoarea peștelui prins, dar cu timpul procentul scade; avantajul era că intermediarii lipseau, iar statul prelua direct marfa. Existau și cooperative: *Domeniul Brăilei*, în port, *Bălaia Gropeni*, *Nisetru*, în Hale, *Dunărea*, pe Fața Portului nr. 9, *SNC - Societatea Pescarilor En-gross*, pe

Strada Mărășești nr. 18 și Bulevardul Cuzan nr. 183.

În cartierul Pisc - patria pescarilor, exista magazinul de pe Strada Matei Basarab nr. 121 (Famin F.). Magazine de pește aveau, de asemenea, Răfoiu Dobre - Strada Malului nr. 10 și Bălăceanu A. - Strada Frumoasă nr. 30. Piețele din oraș vindeau tot timpul pește proaspăt sau la gheață. Piața Pescăriilor Statului era un loc îngrijit, de aici se și exportau din speciile de pești cele mai căutate. În paralel, Primăria Brăilei scotea la licitație tarabele și prăvăliile pentru vândut pește, cele mai căutate fiind cele din Piața Regală și Piața Poporului.

Revista *Analele Brăilei* din anul 1930 menționează că, aici, a fost amenajat Muzeul Administrației Pescăriilor Statului, care aduna bogate colecții de păsări și pești. Decretul-Lege din 23 noiembrie 1939 prevedea că pescarul are *permis de pescuit* și obligația de a preda tot peștele la cherhana; locuitorii riverani apelor puteau pescui pentru nevoile familiei abia după emiterea Decretului din 21 februarie 1945.

Din anul 1948, toate apele vor intra în proprietatea statului, iar toate întreprinderile de profil devin *Întreprinderea Piscicolă Brăila*. Societatea Vompescăria emitea *Bilete de învoire la pescuit*. Existau, atunci, peste 30 de scule de pescuit pentru Dunăre și Baltă. Înainte de construcția digurilor la Siret (1952) și Dunăre

(1957) zona Pisc - Vădeni era o baltă plină de pește, numită *Ezer*, iar la vărsarea Siretului era *Veriga*. Totodată, înainte de îndiguirea Insulei Mari (1964-1965), în special la inundații, rămâneau peste 200 de bălți pline cu pește, adică 17.000 de hectare luciu de apă, în afară de marile lacuri Șerbanu, Zagna, Ulmu, Copoiul, Rotundul.

Legea Antipa este abrogată în anul 1954 prin Decretul nr. 43, când, iar prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 184 se repartizează bazinele piscicole Ministerului Industriei Alimentare, AGVSP-lui, Ministerului Agriculturii și Sfaturilor Populare Județene. După desecarea și îndiguirea Insulei Mari (1964-1970) și transformarea ei în teren agricol, problema pescuitului și a vânzărilor de pește a intrat în criză. Odată cu apa celor 50 de lacuri din Balta Brăilei a dispărut și peștele din ele. S-au creat, totuși, 12 ferme piscicole în zona lacurilor naturale din județ.

Agricultura socialistă va *înghiți* numeroase heleștee sau iazuri de pe malul Dunării. Bălțile Borcei și Brăilei devin insule (multe bălți nici nu mai aveau pește), zonele inundabile - cândva adevărate filtre biologice - se îndiguiesc, iar cele rămase se modernizează. Pescarii sunt reangajați în agricultură și în uzine.

În perioada 1962-1965, șef la Punctul piscicol Filipoiu era ing. Dumitriu. Din anul 1968, director era

Aurelian Șisu, când Pescăria a fost integrată în Combinatul de Industrie Alimentară, iar mai târziu subordonată Centralei Peștelui. Piscicola Brăila-Galați putea pescui în zona Isaccea - Hârșova, prin punctele Brateș, Filipoiu, Corotîșca, Insula Mică, Fundu Mare, Jijila, Garvăn etc. După construirea digului Brăila - Galați, zona Bâsca cuprindea bălțile Veriga, Groapa Mare, Dădârlan, Prodaliment și Cărămidăriei.

Legea nr. 12/26 iulie 1974 reglementa pescuitul în România. Statul întreține bazinele piscicole, ameliorează și dezvoltă fondul piscicol, industrializând tot peștele obținut. În perioada 1950-1990, producția de pește a județului Brăila a fost de peste 2.500 de tone/anual. Hotărârea Guvernului nr. 983/1990 reorganizează societățile piscicole, dar apele sunt tot mai poluate, iar speciile valoroase economic scad ca producție. Din totalul speciilor de pești din România, 44 sunt de apă dulce și se regăsesc în Dunăre și în Baltă. Din februarie 1991, Piscicola Brăila este preluată de SC *Vermatta SA* - Strada Fața Portului nr. 2, ce cuprindea toate punctele pescărești, fermele, complexele, fabricile și depozitele din județ. Firma va da faliment în anul 1998 și va fi vândută firmei *Tazz*, astfel că producția de pește s-a redus la 300 de tone/an.

ANPA - Asociația Națională pentru

Brăila - Piața Pescăriilor Statului

**Pescăriile din Portul Brăila
cu ocazia vizitei Familiei Regale - mai 1908**

Pescuit și Acvacultură Brăila a aplicat, în anul 2021, un sistem de emitere a permiselor de pescuit recreativ. Există cinci asociații de pescuit comercial, cu 245 de pescari și 80 de bărci, Dunărea fiind împărțită în trei sectoare - de la gura Siretului și până la Hârșova - iar cantitatea de pește acumulată a fost de peste 280.000 kg./an, în scădere față de anii anteriori. AJVPS Brăila a pus la dispoziția doritorilor, pentru pescuit recreativ, bălțile din județ: Corotișca, Stâncă, Jirlău, Călmățui, Corbu Vechi, Veriga, Poala Albă. Important este faptul că, astăzi, peștele se poate cumpăra din orice loc (doar la mâna a doua), marile magazine îl prezintă viu,

iar sortimentele sunt dintre cele mai variate. Pescuitul sportiv se poate practica în orice zonă, respectând însă regulile. Apele din jurul nostru ne oferă odihnă, relaxare, sport și pește, important este să avem grijă de natură.

Detalii despre pescuitul din zona noastră puteți găsi în lucrările prolificului profesor **Ioan Munteanu**, autor a numeroase cărți despre Brăila - în cazul de față *Portul Brăila - mărire și decădere, Pescuitul la Brăila și Balta Brăilei - Bărăganul dintre ape*. De unde ne mai inspirăm și noi, câteodată.

(sursa: **Petre Maravela**, *Amintiri din Brăila de altădată*)

Captură frumoasă pe Dunăre

Reglementările apărute după 1994 sau 2001 stopează multe nereguli, apar privatizările - și, odată cu acest fenomen, patroni noi - se pescuiește comercial doar pe Dunăre, brațele sale și zonele dintre mal și dig. Legea nr. 192 stabilea cotele de pescuit. După ianuarie 2007, regulile pescuitului se aplică strict, porțiuni ale luciului apei au fost concesionate, la fel și cherhanalele, zonele de canale sau crescătoriile de pește. Zonele amenajate piscicol erau considerate Insula Mică a Brăilei, Harapu, Calia, Chiciu Orbului, Vărsătura și Crăcănel. Apar mici stațiuni private de reproducere a peștelui, dar și concesiuni/vânzări ale multor heleșteie sau iazuri pentru pescuitul sportiv.

Colecționarul Nelu Ivan a expus timbre și cărți poștale la Casa Umorului Desenat

Ziua de 27 februarie 2026 a transformat Casa Umorului Desenat, din cadrul Muzeului Brăilei „Carol I”, într-un spațiu al contrastelor fascinante și al zâmbetelor inteligente, după cum bine au consemnat organizatorii evenimentului cultural. Clădirea de pe Strada Ana Aslan nr. 27, recent reabilitată, a găzduit un dublu eveniment cultural, la care a fost prezent cu exponate din colecția sa de timbre și cărți poștale ilustrate și colegul nostru de cenaclu, colecționarul și filatelitul **Nelu Ivan**, președinte al Asociației Filatelice „Dunărea” Brăila.

Curator al expozițiilor, **Elena Nicoleta Albu**, educator muzeal, a spus: **„Am celebrat primăvara printr-un eveniment dublu care a demonstrat că arta și umorul nu au gen, dar au foarte mult stil! Am început cu forța portretului semnat de Marian Avramescu în expoziția ZECE. Actori iubiți și personalități brăilene ne-au privit de pe simeze, iar vizitatorii noștri au plecat acasă cu un suvenir unic: mărtișoare-portret și cărți poștale semnate de artist, care au adus un omagiu valorilor masculine. O reverență în fața talentului care știe să surprindă esența caracterelor!”**

Prima parte a evenimentului a fost dedicată Expoziției ZECE, semnată de cunoscutul artist **Marian Avramescu**. Aceasta a inclus o selecție de portrete și caricaturi ale unor personalități brăilene marcante și ale unor mari actori români și străini

Expoziția *Penițe și pe tocure*, vernisată în aceeași zi, a fost centrată pe imaginea simbolică a femeii, îmbinând în chip minunat grafica satirică cu designul vestimentar, timbre și cărți poștale selectate de colegul nostru de cenaclu, Nelu Ivan.

„O selecție de ținute vestimentare realizate de designer-ul vestimentar Florentina Giol, transformă desenul de linie în artă purtabilă, formând împreună cu celelalte direcții, o antologie vizuală a feminității, între schiță și stil. Acest dialog între rigoarea portretelor lui Marian Avramescu și spiritul ludic-rebel din „Penițe și pe tocure” oferă publicului o experiență completă. Este o întâlnire între caractere masculine puternice și o feminitate care nu se teme să dreseze ispitele, într-un loc unde umorul, ca manifest de stil, devine cel mai elegant accesoriu al unei femei”, a precizat **Elena Nicoleta Albu**.

Consemnări de Marian GHEORGHE

Ultimul veteran de război în viață de la Brăila, omagiat la împlinirea vârstei de 103 ani

Marian GHEORGHE

Maiorul în retragere **Ion Dragostin**, din satul Oancea, comuna Romanu - ultimul veteran de război în viață din județul Brăila - a fost omagiat, la începutul lunii martie, de rude, reprezentanți ai Brigăzii 10 Geniu „Dunărea de Jos” și ai Filialei Județene Brăila „General Stan Poetaș” - Asociația Națională Cultul Eroilor „Regina Maria”. Luni, 2 martie 2026, venerabilul ofițer în retragere, care a trăit ororile celui de-Al Doilea Război Mondial, a împlinit venerabila vârstă de 103 ani.

„În cadrul acțiunii „Veteran 100 plus”, inițiată de către filiala noastră, în urmă cu mai mulți ani, pe 28 februarie 2026, l-am sărbătorit pe veteranul maior (rtr.) Ion Dragostin, din satul Oancea, comuna Romanu, care a ajuns la venerabila vârstă de 103 ani. I-au fost alături copiii, nepoții și strănepoții”, a consemnat col. (rtr.) **Constantin Giurgea**, inițiatorul proiectului „Veteran 100 plus” și președinte al Filialei Județene Brăila „General Stan Poetaș” a ANCE „Regina Maria”.

La sărbătorirea ultimului veteran de război în viață din județul Brăila au participat, de asemenea, primarul comunei Romanu, doamna **Steluța Ioniță**, reprezentanți ai Garnizoanei Brăila, respectiv două domnișoare sublocotenent de la Batalionul 72 Geniu „General Constantin Savu” - unitate a Brigăzii 10 Geniu „Dunărea de Jos”, precum și trei membri ai Filialei Județene Brăila „General Stan Poetaș” - ANCE „Regina Maria”: col. (rtr.) **Constantin Giurgea**, președinte, lt. col. (rtr.) **Dumitru Georgel Iulian Ghiga**, primvicepreședinte și col. (rtr.) **Vasile Viorel Lazăr**, vicepreședinte.

Sărbătoritului - „Nea Nelu”, cum îi spun consătenii de la Oancea - i s-au oferit plachete, diplome, flori și chiar și un televizor din partea copiilor, care au împlinit, astfel, o dorință mai veche a veteranului de război. Toți cei prezenți i-au cântat maiorului Dragostin tradiționalul „La mulți ani” și au ciocnit cu domnia sa o cupă de șampanie.

Anul trecut, pe vremea aceasta, în județul Brăila mai erau doi

veterani din Al Doilea Război Mondial: maiorul în retragere **Vasile Dragomirescu**, din comuna Viziru, și maiorul în retragere **Ion Dragostin**, din satul Oancea, comuna Romanu. La scurt timp, însă, mr. (rtr.) Dragomirescu a trecut în eternitate. Ca o comparație, reamintim că, în decembrie 2018, în județul Brăila, erau 86 de veterani de război și trei văduve de veterani de război. Un an mai târziu, în anul 2019, mai erau 59 de veterani de război, iar cinci ani mai târziu, în anul 2024, doar doi foști combatanți ai marii conflagrații mondiale au mai răspuns *prezent* la apel. Acum, la Brăila, mai este în viață un singur veteran din Al Doilea Război Mondial.

Îi transmitem venerabilului maior în retragere Ion Dragostin un sincer LA MULȚI ANI! și din partea Asociației Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Ana Aslan” Brăila și a colectivului redacțional al revistei „Casa Speranței”!

NINO - NINO și la Brăila

Așa și-au intitulat micii reporteri din **Grupul de copii NINO NINO** din Brăila, coordonat de jurnalistul și prozatorul brăilean **Lică Barbu**, cele 13 ediții de știri care au început în anul 2022 și vor continua și anul acesta.

De fapt, reportajele lor au început mai demult prin mici acțiuni jurnalistice desfășurate prin piețele și străzile Brăilei denumite sugestiv „Eu, Tu și Brăila”, unde copiii puneau întrebări brăilenilor despre urbea lor sau întrebări de cultură generală, ghicitori, întrebări capcană etc.

În toate edițiile realizate, în afară de temele principale, cu noutățile culturale sau despre noile concursuri pentru copii prezente în activitățile școlare, micilor reporteri nu le-au scăpat ocazia să integreze în jurnalele lor și nelipsitele rubrici prezente la mai toate

formatele de știri din lumea întreagă: interviuri cu personalități culturale, cum ar fi pictorul Hugo Mărăcineanu, actorul Dan Moldoveanu sau cu personalități de succes în viața socială a Brăilei, parodie pe rubrica „Vremea și vremurile în Brăila”, cât și parodie la momentul „Zodiacul Nino Nino”.

În anul care a trecut, copiii au „poposit” cu reportaje la Muzeul Brăilei „Carol I”, la „Centrul Cultural Nicăpetre”, la căminele pentru persoanele vârstnice, dar și la unele societăți comerciale de succes din Brăila.

Copiii din grup sunt foarte entuziasmați de rolul lor ca reporteri, mai ales atunci când au microfonul în mână ei se simt importanți și se implică curioși în toate. Această activitate reportericească le oferă oportunități noi, socializează și își cunosc mai bine orașul în care s-au născut. *Succes, NINO NINO! (Lică BARBU)*

De Paște

Luxa CIOBANU

Într-un sat de la marginea Dunării, unde vântul sărat aducea, demult, miros de pelin, **Paștele** nu era doar o sărbătoare, ci o întreagă lume care se trezea la viață în fiecare primăvară, din nou.

În ograda bunicii, pregătirile de **Paște** începeau cu foșnet de paie și clinchet de talângi. Tradiția spune că, în Vinerea Mare, timpul stă în loc: nu se coase, nu se țese, ci se vopsească ouăle roșii. Bunica nu folosea vopsea cumpărată, ci coji de ceapă roșie și frunze de leuștean lipite cu grijă pe coajă. Ce ouă frumoase vopsea bunica! Fiecare ou devenea, în mâinile ei, o mică bijuterie, simbolizând sângele și viața reînnoită.

Abia așteptam să gust borșul de miel, să simt aroma leușteanului pus din belșug de bunica în oală. Dar și mai mult așteptam plăcinta dobrogeană cu brânză sărată, care stătea alături de pască și de cozonac, pe

masa de sărbătoare. Pe dealul din spatele casei, mieii zburdau printre toporași. Unul mai mic, cu o pată neagră la ochi, fusese salvat la naștere de bunicul dintr-o noapte rece de iarnă și ne căuta mereu mâna caldă. Miei erau sufletul ogrăzii în acele zile, amintindu-le tuturor de blândețe și puritate.

În noaptea de **Învier**, întreg satul dobrogean pornea spre biserica de piatră. Oamenii duceau cu ei coșuri împletite, acoperite cu ștergere albe, în care stăteau la loc de cinste cozonacul, pasca aurie și ouăle roșii. Când preotul striga „**Hristos a Înviat!**”, lumina trecea din mână în mână, de la lumânare la lumânare, până când întreg satul sclipea ca o constelație pe malul apei. Bărcile pescarilor, ancorate la mal, se odihneau și ele în noaptea de **Învier**.

La întoarcere, se ciocneau ouăle: „**Hristos a Înviat!**”, „**Adevărat a Înviat!**”. Coaja spartă era semnul că viața învinge mereu, iar gustul sfințit al pascăi aducea liniște în fiecare suflet, legând generațiile prin același fir nevăzut al credinței și al bucuriei simple.

EPIGRAME

de Ionel NEGRUȚ

Pro cenaclu

Când, cu importanță,
Ne susținem clasa,
Singura SPERANȚĂ
Ne rămâne CASA.

Rondelul

Cu trei strofe-n conținut,
Versuri câte vrei, din pix,
Repetări cum s-a putut
E „săritul” de pe fix.

Eternul Caragiale

Ceartă multă în campanii,
Zic că sunt corupți și hoți
Însă, cum râvnesc doar banii
În final se pupă toți.

Intuiție 1

(Domnului D. Ștefănescu-ȘTEF,
autorul expoziției
„Nostalgii cromatice”)
Nostalgii avem cam toți
Unii, chiar și pe perete,
Și rezistă, dacă poți
La un șpriț băut cu sete.

Intuiție 2

După ce-a creat frumos
Cunoscutul nostru ȘTEF,
Vrei nu vrei, chiar serios,
Te gândești și la un CHEF.

Transpunere culturală

Actorul e sortit să tacă
Și teatrul e în faliment,
Caragiale azi se joacă
Și la Guvern, și-n Parlament.

Deschidere

Zilnice călătorii
Azi, românii fac cât pot,
Înglobați în datorii
Unii au plecat de tot.

Aprecieri

(Domnului Florin Burtea,
autorul volumului
„Călătorii în cotidian”,
lansat la CARP „Ana Aslan”)
Pentru scurte povestiri,
Publicate inedit
În volum de întregiri
Domnul BURTEA e citit!

PENSIA

Constantin TĂNASE

actor, autor, cupletist
și director de teatru,
părintele teatrului
de revistă românesc

Altă chestie
E scoaterea la pensie.
Astăzi ești funcționar,
Însă mâine pensionar!
Poate te interesează
Pensia cum se calculează:
Din 35 de ani servicii
Care vor fi socotiți
Scazi primii ani de școală
Și absențele de boală,
Zilele de sărbătoare,
Orele suplimentare,
Plus un an și patru luni.
Tragi linie și aduni.
Pe urmă împarți la cinci, apoi
Ce-ți dă înmulțești cu doi,
Scazi anul când te-ai născut,
Adaugi tot ce-ai scăzut
Și la cifra ce-a ieșit
Pui un zero la sfârșit.
Anii pentru însurați
Se vor socoti dublați,
Adică ani de război
Socotind că-n vremea asta
Te-ai războit cu nevasta.
La totalul obținut
Pui trei zero la-nceput,
Scazi anii de celibat,
Ridici restul la pătrat
Și-astfel, într-o primă fază
Afli sumele de bază.
Apoi le extragi la toate
Rădăcinile pătrate
Și la suma dobândită
Aplici cota convenită,
Care nu trebuie să fie
Mai mare de cinci la mie.
Din suma rămasă brută
Scazi patru și opt la sută,
Trei la mie la pompieri,
Impozitul pe averi.
Supracota respectivă,
Taxele pentru colivă,
Cinci la sută pentru dric,
Pe-urmă nu mai scazi nimic.
Din totalul rezultat
Verși două treimi la stat
Și restul ți se cuvine.
Nu știi dacă mă exprim bine!
(sursa: Refugiul inimii)

Soțul meu, Jenică !!!

Gherghina CHIRIAC

Este soțul meu, prietenul meu de nădejde, camaradul drag sufletului meu, în compania căruia m-am simțit și mă simt în siguranță, protejată și iubită constant, în permanentă, în orice situație.

Ne-am cunoscut într-o zi de 13 (pentru mine, cea mai norocoasă zi), într-o perioadă în care aveam proiecte pentru realizări pe plan profesional. După ce m-am calificat ca lenjereasă la Fabrica de Confecții Brăila, am avut dreptul să dau examen la liceul seral. Am reușit și-mi ziceam că, ce poate face oricine, pot și eu, adică să termin și o facultate, de ce nu?! Așa că lucram opt-zece ore pe zi în fabrică, apoi cursuri la seral și timpul în care îmi făceam lecțiile. Nu prea aveam vreme și de altceva.

Serveam prânzul la cantina de pe Calea Călărășilor. Venea multă lume, îndeosebi tineri, printre care și Jenică. Așa că, mereu grăbită, în ziua aceea (de 13), după ce am plecat din cantină, mă abordează cineva, spunându-mi:

- Mă cheamă Jenică, aș vrea să ne cunoaștem.
- Bine, spun eu, surprinsă de atitudinea lui și

de o prezență plăcută. Și am tot vorbit, că și acum mai vorbim, dar nu mai terminăm subiectele.

După aproape un an, mă trimite maestrul la d-nul director al fabricii, unde eram chemată de urgență. Când intru în cabinetul directorului, cine era acolo? Prietenul meu, Jenică, care venise să mă ceară de soție. Am acceptat cu condiția să fie de acord și părinții lui. Anul acesta (2026), împlinesc 60 de ani de când am acceptat numele **CHIRIAC**. Am avut și am o viață deosebit de frumoasă, am depășit cu bine și perioade mai dificile, cu ajutorul Lui Dumnezeu.

Am terminat și facultatea, la curs de zi, mi-am dat toate gradele, susținută permanent, cu tandrețe și iubire, de partenerul meu, Jenică. Am crescut împreună doi copii, iar acum ne bucurăm de nepoți. Să avem sănătate și protecție divină - aceasta este cea mai mare dorință și speranță, acum, la vârsta senectuții.

Fie ca Bunul Dumnezeu să ne asculte ruga ce înălțăm în fiecare zi!

(Fragment din volumul

„Povestea Gherghinei”, în curs de apariție)

Porumbeii

Mioara MANOILĂ

Se opreau de bunăvoie în podul casei. Zburau dimineța, cine știe în ce colț de cer, și se întorceau la asfințit. Ca într-o magie, răspândeau câte ceva din înălțimile zborului. Nimeni nu se gândea că s-ar putea pierde vreunul. „*Până la urmă, libertatea trebuie să o lași să zboare*”.

Un gutui le făcea reverență din adâncul rădăcinilor. Cu ochii spre cer, doi copii își făceau palma streășină pe frunte, ca să-i numere, așa cum numărau îngerii dimineților ascunși în piersicul din vie: „*Ba ai mei sunt mai mulți!*”; „*Ba ai mei!*”. O pană s-a desprins și a căzut pe umărul unuia dintre ei. „*Cu pana asta o să îmi scriu toate sentimentele!*”.

Tata și-a luat bicicleta și a plecat să ducă ariciul la pădure. Se înstrăinase, de mult ce a crescut. Până și câinele a fost trist. Din bucătărie venea miros de pâine caldă și de gutui coapte în jar. Mama se închina peste masa de lemn plină de făină.

Dinspre Dunăre, cântecul greierilor cădea peste serile în care nu se întâmpla niciodată nimic. Vapoarele treceau din ce în ce mai rar.

La școală, într-o bancă veche, copilăria își dădea examenele la prima lecție de caligrafie. Salcâmul de lângă fântână, golit de frunze, își legăna anii și promisiunea unei alte primăveri. O căruță ce-și zdrăngănea roțile peste drumul rupt și plin de băltoace îl făcea să tresară. De câte ori nu-și scuturase florile pe coama cailor, zâmbind de plăcere!

Pe pervazul de la fereastra clasei porumbelul alb s-a oprit din zbor, guruind ceva din alfabetul înălțimilor. Clopoțelul sună! Crizantemele, uitate într-o vază, pe catedră, încă mai au puterea să tresară. O fetiță rămâne în banca de la geam. Își suflă o buclă din părul blond căzut pe frunte și desenează porumbei.

(Mio Manoilă, *Fragmente din copilărie*, 1979, Chiscani)

Generalul Gheorghe Mihail, SALVATORUL BUCUREȘTIULUI

Gheorghe Mihail s-a născut la 13/25 martie 1887, la Brăila, ca fiu al colonelului Dumitru Mihail și al soției sale Elena. A fost un mare general de armată român, rănit de două ori în timpul Primului Război Mondial, care a deținut funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (4 iulie - 24 august 1940) și a exercitat în două rânduri funcția de șef al Marelui Stat Major al Armatei Române (23 august - 6 septembrie 1940 și 23 august - 12 octombrie 1944), conducând operațiunile militare de lichidare a rezistenței germane de pe teritoriul românesc în cel de-Al Doilea Război Mondial. Pentru contribuția adusă la eliberarea capitalei, generalul născut la Brăila a fost supranumit, pe bună dreptate, SALVATORUL BUCUREȘTIULUI

La 23 August 1944, comandant șef al Armatei

În ziua de 23 august 1944, îmbrăcat în civil, generalul Gheorghe Mihail a plecat împreună cu Ion Gigurtu din Sinaia și a ajuns în fața Palatului Regal din București în jurul orei 17:30. Un ofițer din Batalionul de Gardă l-a condus la Regele Mihai, care era împreună cu generalii Sănătescu și Aldea. Sănătescu i-a comunicat că Antonescu a fost arestat și că el (Sănătescu) a fost numit prim-ministru, iar gen. Aldea ministru de interne. Imediat, Regele Mihai i-a înmănat Înaltul Ordin se serviciu nr. 1 din 23 august 1944 prin care gen. Mihail era numit șef al Marelui Stat Major și comandant șef al armatei, regele delegându-i prerogativa de a conduce, în numele său, operațiunile tuturor forțelor armate, de uscat, aer și marină, până la stabilirea raporturilor de comandament în cooperarea viitoare cu trupele Națiunilor Unite. Numirea sa a fost anunțată la Radio România imediat după difuzarea proclamației Regelui Mihai și a fost publicată în Monitorul Oficial a doua zi. A fost reintegrat în drepturi, începând cu data trecerii sale în retragere (oficial, de la 1 septembrie 1944) și numit în funcția de șef al Marelui Stat Major al Armatei Române (tot de la 1 septembrie 1944).

După difuzarea proclamației, gen. Mihail s-a deplasat la sediul Marelui Stat Major din str. Știrbei Vodă nr. 81. Colonelul Paul Leonida, șeful Secției Operații, l-a pus la curent cu situația militară. Apoi, gen. Mihail a emis Directiva Operativă din 23 august 1944 cu privire la încetarea luptei alături de trupele germane și reînceperea luptei alături de forțele armate ale Națiunilor Unite (sovietice) pentru eliberarea Ardealului de Nord. Gen. Gheorghe Mihail a conceput trei variante ale acestei directive: 1 - convenție de armistițiu înainte de ofensiva sovietică din Moldova; 2 - fără convenție, dar cu trei brigăzi americane aeropurtate; 3 - fără convenție, fără brigăzi americane. Varianta 3 a fost cea aplicată la 23 august.

După enunțarea scopului politic - directiva stabilea că Armata Română înceta luptele alături de Armata Germană și urma să elibereze Ardealul de Nord - gen. Mihail a comunicat marilor unități organizarea comandamentului: toate forțele române de uscat, aer și marină ies de sub autoritatea germană și ascultă numai ordinele Majestății Sale Regelui Mihai I, ce se vor transmite prin Marele Stat Major, al cărui șef a fost numit gen.

Gheorghe Mihail. Armatele a II-a și a IV-a (care luptaseră în Basarabia și Moldova) urmau să se regrupeze în regiunea Focșani - Galați și, ulterior, în regiunea Ploiești - București. A numit apoi comandanții forțelor din interior, pe regiuni: gen. Nicolae Macici (Banat și Ardealul de Sud), gen. Marin Manafu (Oltenia), gen. Constantin Vasiliu-Rășcanu (Muntenia Nord), gen. Nicolae Pălăngăanu (Muntenia Sud), gen. Iosif Teodorescu (București), gen. Nicolae Dăscălescu (Dobrogea), viceamiral Ioan Georgescu (Marina). La finalul directivei generalul Gheorghe Mihail preciza următoarele: „**Atitudinea față de trupele Națiunilor Unite (sovietice): prietenoasă, fără a cădea în servilism**”.

OMUL CARE A SALVAT BUCUREȘTIUL

În seara zilei de 24 august 1944, gen. Sănătescu, în calitate de prim-ministru, i-a cerut gen. Mihail să evacueze trupele din capitală, retrăgându-le pe Argeș, în regiunea Buda. A făcut acest lucru transmitându-i un bilet printr-un curier care s-a deplasat la adăpostul antiaerian al Palatului CFR, unde se afla gen. Mihail.

Pentru a nu crea panică, Mihail nu a arătat nimănui biletul (care a fost găsit și confiscat mai târziu la percheziția efectuată cu prilejul arestării sale din ianuarie 1948).

Cu biletul în buzunar, însoțit de col. Runceanu (șeful Secției II din M.St.M.), Mihail a plecat la sediul BNR, ca să discute cu Sănătescu. A ajuns acolo cu greu, multe străzi fiind blocate de bombardamentele germane din timpul zilei, și a aflat că Sănătescu și întreg guvernul plecaseră din București. Regele și Curtea erau deja în județul Gorj, plecați încă din noaptea de 23/24. Reîntors la Palatul CFR, col. Runceanu i-a cerut permisiunea să-și pună la adăpost familia, fiind și el convins că nemții vor intra în București, așa cum se zvonise pe parcursul întregii zile de 24 august. Nemții reușiseră, într-adevăr, să

intercepteze toate căile de acces spre București, în afară de Gara Pasărea - Pădurea Pustnicul, unde se găsea Comandamentul operativ al Ministerului Apărării, cu gen. Racovița.

Educația, cultura, experiența și cunoștințele militare l-au făcut pe generalul Gheorghe Mihail să ia imediat decizia de a nu executa ordinul lui Sănătescu. În notele sale, și mai târziu în înregistrarea audio din anul 1966, el a detaliat acest moment, explicând implicațiile grave ale evacuării trupelor române din capitală: **„Mă găsesc între nemți și ruși întocmai cum aș fi deasupra unui butoi cu pulbere. Rușii ne tratau ca pe dușmani, luându-ne ostașii prizonieri (...) Dacă nemții ar fi intrat în București, rușii ar fi încetinit, și așa au încetinit înaintarea, și ar fi rămas spectatori, așa cum au făcut cu revolta lui Komorowski (...)”**.

În noaptea de 23/24 august 1944, gen. Mihail a transmis unităților militare române directiva operativ-strategică de dezarmare a unităților militare germane de pe teritoriul României și de nimicire a grupărilor germane care opuneau rezistență. Armatele II și IV, aflate pe frontul din Moldova, trebuiau să se retragă pe linia Adjud-Nămoloasa-Focșani-Brăila. În următoarele opt zile, până la 31 august, unitățile militare germane aflate pe teritoriul românesc au fost înfrânte, iar în aceste lupte dure au murit peste 5.000 de militari germani și au fost luați prizonieri 56.455 de militari germani, printre care 14 generali și 1.421 de ofițeri.

Recunoscându-i-se meritele în eliberarea României de sub ocupația germană, Gheorghe Mihail a fost avansat, la 9 septembrie 1944, la gradul de **general de corp de armată**, recunoscându-i-se vechimea în grad de la 24 ianuarie 1942. A

Bucureștiul la 23 august 1944

refuzat categoric cererea mareșalului Rodion Malinovski de a desființa diviziile române din interiorul României sau de a le trimite pe front. A refuzat, de asemenea, să semneze Protocolul de colaborare militară și a cerut în repetate rânduri eliberarea soldaților români luați prizonieri de sovietici în Moldova după 24 august 1944, dar fără succes. În urma neînțelegerilor cu aliații sovietici și a faptului că nu era de acord cu depășirea, de către trupele române, a frontierelor României din 1940, generalul Gheorghe Mihail a demisionat, la 12 octombrie 1944, din funcția de șef al Marelui Stat Major și a fost numit **inspector general al infanteriei**.

Pentru activitatea de reorganizare a Armatei Române realizată în primele zile de după 23 august 1944 a fost decorat la 15 noiembrie 1944 cu **Ordinul Militar „Mihai Viteazul” cu spade, clasa III-a:**

„pentru curajul și priceperea arătate în acțiunea dela 23 August până la 27 August a.c., reușind prin măsurile luate, a lichida complet rezistența germană de pe teritoriul românesc” (Decretul Regal nr. 2.179 din 15 noiembrie 1944). În noiembrie 1944, a fost avansat la gradul de **general de armată**. A fost decorat cu numeroase ordine și medalii, printre care Ordinul „23 August”, cl. a II-a, și Ordinul „Tudor Vladimirescu”, cl. a II-a.

Eliberat, în august 1946, din funcția de inspector general al infanteriei, a fost trecut în cadru disponibil la 9 august 1946, în baza Legii nr. 433 din 1946, și apoi, din oficiu, în poziția de rezervă, la 9 august 1947. A locuit la vila sa din Sinaia, aflată pe Str. Șoimu nr. 10, și într-o casă de pe Str. Știrbei Vodă nr. 81, din București, împreună cu soția sa, Lilica, cu care a avut doi băieți.

EPILOG

Generalul Gheorghe Mihail a fost arestat preventiv la 20 ianuarie 1948, trecând prin penitenciarele Pitești, Aiud, Ocnele Mari, Sighet, Văcărești și Jilava. A fost eliberat din închisoarea Jilava pe 10 octombrie 1957, în baza Decretului de grațiere al Prezidiului Marii Adunări Naționale nr. 460 din 25 septembrie 1957. A fost reabilitat în 1964 și a fost decorat cu mai multe medalii, inclusiv Ordinul „23 August”. A decedat la București, aproape 25 de ani mai târziu, pe 31 ianuarie 1982, și a fost înmormântat în Cimitirul Șeșu din Sinaia.

Având în vedere legăturile sale îndelungate cu orașul Sinaia, generalul Gheorghe Mihail, brăilean prin naștere, a fost numit post-mortem, la data de 14 august 2006, Cetățean de Onoare al acestei localități.

DECORAȚII PRIMITE

- Ordinul „Mihai Viteazul”, cl. a III-a (18 august 1917);
- Legiunea de Onoare în grad de Cavaler (1918);
- Ordinul „Mihai Viteazul”, cu spade, clasa a III-a (15 noiembrie 1944);
- Ordinul „23 August”, cl. a II-a;
- Ordinul „Tudor Vladimirescu”, cl. a II-a.

Ionel POPOACĂ

Vino, Ioane!

Ești plecat, mamă,
Depart de mine,
Depart de ai tăi,
Depart de pământul tău -
Depart!

Mi-e dor de tine, mamă,
Mi-e dor de mirosul tău,
Te simt la pieptul meu.
Ți-am dat laptele vieții -
Tu ești departe!

Nu mai știu ce-i tihna,
Mamă, nu mai am lacrimi.
Vino să te strâng la piept,
Să-ți redau cântecul de leagăn -
Nu mă auzi, ești departe!

Ies în curte, câinii latră,
Nu ești tu, Ioane dragă...
Trecu o mamă, păru-i alb
Și privirea-i în țărână -
Și al ei e departe!

Încerc să uit, soarele e sus,
Adap sufletele din curte.
Intru în casa din paianță,
Nu pot mânca, mamă.
Tatăl tău e-n groapă -
Tu ești încă departe!

Vine noaptea, vine întunericul,
Pereții parcă mă strâng.
Eu chipul ți-l mângâi în minte.
Vino, Ioane, de fă-mi lumină,
Vino aici, în anticele urme -
Alor tăi, aici, în România!

Vino, Ioane, fi-mi aproape,
După ani de înstrăinare.
Simt că lumina mi se duce
Vino, Ioane, vino, fiul meu,
Să mă-ndepărtezi puțin de
moarte -
Vino, vino, Ioane!!!

Nota autorului: *Această elegie, acest strigăt, acest plâns l-am scris în 18 mai 2018, după ce am văzut o femeie în vârstă vorbind cu fiul ei, Ion, la telefon. Mama își chema copilul acasă, el fiind în străinătate. Discuția s-a încheiat când pe mamă au năpădit-o lacrimile. Era o femeie de la țară. Dacă acest strigăt al mamei ar fi auzit într-un fel de românii din Diaspora, eu simt că mulți se vor întoarce... altfel, încet, încet, ne vom stinge ca neam.*

O viață dedicată artei

Dumitru Ștefănescu-ȘTEF - premiat pentru 55 de ani de activitate artistică

Artistul plastic brăilean **Dumitru Ștefănescu-ȘTEF** - pictor, grafician, caricaturist și jurnalist, membru al **Cenaclului Literar-Artistic „Casa Speranței”** de pe lângă Asociația Casa de Ajutor Reciproc „Ana Aslan” Brăila - a fost premiat, zilele trecute, de către Alina Sulicu, managerul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale, pentru întreaga activitate artistică și pentru că și-a donat colecția de pictură, adunată pe parcursul a zeci de ani, instituției de cultură din Piața Traian nr. 2. Cunoscut mai ales pentru picturile de șevalet și pentru caricaturile sale, ȘTEF a primit premiul joi, 22 ianuarie 2026, pe scena Casei Tineretului din Brăila, în cadrul manifestărilor dedicate celebrării a 167 de ani de la Unirea Principatelor Române, intitulate **„Uniți în cuget și-n simțiri”**.

În cei 55 de ani de activitate desfășurată pe tărâmul artelor, **Dumitru Ștefănescu-ȘTEF** a participat la numeroase festivaluri de artă, expoziții, saloane, concursuri naționale și internaționale, fiind răsplătit cu nenumărate diplome, medalii, trofee, plachete și insigne pe care artistul le va dona Bibliotecii Județene „Panait Istrati” Brăila, „pentru eternitate”, după cum însuși afirma cu ceva timp în urmă.

Vădit emoționat pentru premiul înmănat chiar în ajunul Unirii Principatelor Române, ȘTEF a mulțumit conducerii Centrului

Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale (fost Centru de Creație) Brăila și i-a oferit managerului instituției, Alina Sulicu, în semn de recunoștință, prima sa lucrare de linogravură, intitulată **„Pescari la Blasova”**, datată 4 martie 1971. Respectiva linogravură a fost expusă, la acea vreme, în cadrul festivităților prilejuite de primirea numelui Liceului Teoretic „Nicolae Iorga” Brăila (actual colegiu).

Demn de menționat este faptul că talentatul **Dumitru Ștefănescu-ȘTEF** - colaborator permanent al Revistei **„Casa Speranței”** Brăila și neîntrecut artist plastic de talie națională și internațională - a debutat în grafica umoristică în anul 1992, iar în pictura naivă cinci ani mai târziu, în anul 1997. **ȘTEF** are în palmares nu mai puțin de 25 de expoziții personale - 14 de pictură și 11 de grafică de șevalet - și a publicat, ani la rând, caricaturi în revistele „Urzica”, „Bulă”, „Șopârla” și, bineînțeles, „Casa Speranței”. O bună parte dintre lucrările sale se află astăzi în muzee și colecții de artă din Franța, Olanda, China, Anglia, Japonia, Bulgaria, Brazilia și Spania.

Premiul acordat de Centrul de Creație Brăila pentru cei 55 de ani de activitate pe tărâmul artelor reprezintă, cu atât mai mult, o încunare a zecilor de ani petrecuți de colegul nostru de cenaclu în fața șevaletului și a planșetei.

Consemnări de Florin Laurențiu BOȘNEAGU

Virginia Stanciu - o creatoare prolifică de fabule

Brăileanca, în vârstă de 77 de ani,
pregătește publicarea
celui de-al 14-lea volum

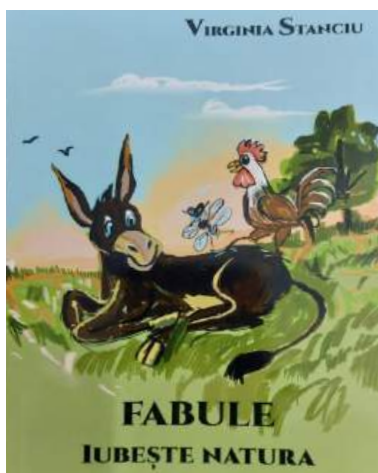
Marian GHEORGHE

Colega noastră de cenaclu, **Virginia Stanciu**, inginer agronom de profesie, autoare de literatură pentru copii și tineret, pregătește cel de-al 14-lea volum, care urmează a fi scos de sub tipar.

Născută la 25 iunie 1948, în magnificul oraș de la Dunăre, Brăila, Virginia și-a petrecut copilăria și adolescența alături de sora și de părinții ei, iar după terminarea liceului a urmat cursurile Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu”, din București, obținând diploma de inginer agronom. A fost „profesia visurilor sale”, pentru că a iubit dintotdeauna natura. Prin căsătorie, a ajuns în localitatea Domnești, județul Argeș, unde a trăit peste un sfert de veac.

„La Domnești, am avut ocazia să observ cu atenție tot ceea ce ne înconjoară și să-mi explic mai bine unele curiozități privind existența diferitelor forme de viață. Am fost preocupată, dintotdeauna, de felul cum vietățile reușesc să comunice între ele, cum se cheamă și, mai ales, cu câtă atenție își îngrijesc copiii. Toate aceste preocupări sunt primele și în gândirea copiilor, motiv pentru care am încercat să descifrez, prin propria imaginație, lumea necuvântătoarelor, ca și cum ar fi vorbitoare, ca și omul. Fiind mamă a patru copii, bunică de cinci nepoți și străbunică, cunosc marea dragoste a copiilor față de animale, așa că am decis să le fac o mare bucurie, apucându-mă de scris literatură pentru copii și adolescenți... Mai bine mai târziu decât niciodată!”, ne-a mărturisit inimoasa fabulistă.

Numai că brăileanca în vârstă de 77 de ani s-a apucat de scris fabule și poezii la vârsta de 75 de

ani, după ce a devenit străbunică și a revenit în orașul natal, de care o leagă atâtea amintiri. Toate cărțile pe care le-a publicat, bogat ilustrate, sunt dedicate fiilor, nepoților și strănepoților. Ori de câte ori are ocazia, Virginia își prezintă creațiile în ședințele Cenaclului Literar-Artistic „Casa Speranței”, găzduit, precum se știe, de Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Ana Aslan” Brăila, iar aprecierile nu au întârziat să apară. De ceva vreme, brăileanca a devenit membră a Societății Scriitorilor din Galați.

Deși scrie și poezii, **Virginia Stanciu** preferă fabula. A publicat până acum volumele: „Grădinița noastră” (poezii), „Lumea copiilor” (poezii), „Fabule pentru copii”, „Fabule pentru școlari”, „Fabule” (vol. I), „Lumea copiilor” (fabule), „Lumea necuvântătoarelor” (fabule), „Fabule”, „Fabule alese”, „Fabule - proteste în pădure”, „Fabule” (vol. II) și „Fabule - întâmplări neașteptate” și „Fabule - iubește natura”. În curând, va scoate de sub tipar și cea de-a 14-a carte, tot de fabule.

Pentru sprijinul pe care i l-au acordat în mod constant în activitatea scriitoricească, **Virginia Stanciu** le mulțumește, ori de câte ori are ocazia, scriitorilor Vasile Mandric, Lică Barbu (membri al Cenaclului Literar-Artistic „Casa Speranței”) și Sterian Vicol (din Galați).

Nicolae MATEI

Iarba de acasă

Din firu-ți fraged m-am născut,
Pe-un tărâm de rai, acasă,
Mă simt puternic ca un scut
Și nu mă tem de nicio coasă.

Pe-aripi de vânt, în verde crud,
Ne legănăm iar, împreună
Și sărutăm pământul ud,
Adormind sub clar de lună.

Înțeleg a ta povață:
Vreme tristă când se-arată,
De te-ngălbenești la față
Am să ruginesc îndată.

Adierea-ți mlădioasă
Îmi sărută talpa toată,
Raiul, iarba de acasă
Nu se uită niciodată.

De nu ești tu

- Ce dacă se întorc cocorii
Uitând tristețea lor amară?
Grăbiți și-nvolburați fug norii,
De nu ești tu, nu-i primăvară!

- Ce dacă berzele sosite
În grabă cuibul și-l repară?
Mă ning ninsorile cernite,
De nu ești tu, nu-i primăvară!

- Ce dacă râde rânduneaua
Sub cosoroabă la căscioară?
La mine nu-i topită neaua,
De nu ești tu, nu-i primăvară!

- Ce dacă mugurul plesnește
Și ramura-nverzește iară?
La mine-i iarnă, viscolește,
De nu ești tu, nu-i primăvară!

În raza soarelui mă scald,
Adie vântul blând pe-afară,
La mine-n suflet este cald:
- Bine-ai venit... E primăvară!

ANUL BRÂNCUȘI

Constantin Brâncuși - personalitate emblematică a culturii românești și universale

Prof. Octavian OSANU

Anul 2026, când se împlinesc 150 de ani de la nașterea marelui sculptor, a fost instituit oficial drept **Anul Constantin Brâncuși**, printr-o lege promulgată la 24 iulie 2025 de Peședintele României.

Născut la 19 februarie 1876, la Hobița, județul Gorj, **Constantin Brâncuși** este considerat unul dintre cei mai mari sculptori ai secolului al XX-lea și pionier al artei moderne. A fost al cincilea copil al lui Nicolae și al Mariei Brâncuși. Fuge de trei ori de acasă în lume. În anul 1884, la vârsta de 8 ani, elev în clasa a II-a la Școala din Peștișani, a fost pedepsit pentru că scrijelise o bancă cu briceagul. Pleacă a doua oară de acasă și se angajează ucenic la un negustor de butoaie.

Urmează cursurile Școlii de Meserii din Craiova, Secția Sculptură și ale Școlii de Arte Frumoase din București (1898-1901), obținând numeroase diplome și mențiuni. În anul 1904, la vârsta de 28 de ani, pleacă pe jos spre Paris, făcând popasuri la Budapesta, Viena, München, Zürich, străbate Alsacia, iar de la Langres pleacă cu trenul spre Paris. În anii 1905-1906, urmează Școala de Arte Frumoase din Paris, iar în anul 1907 este primit în atelierul său de Auguste Rodin, ca practicant. Timp de 53 de ani (1904-1957) rămâne în Franța, unde lucrează în atelierul său în lemn, gips, piatră, marmură, bronz și expune lucrări la diferite expoziții în țară și în întreaga lume. În această perioadă, face câteva vizite în România: în 1914, 1921, 1930, 1937-1938. Din inițiativa Asociației Femeilor Gorjene, condusă de Arethia Tătărescu, în anii 1937-1938, Brâncuși vine în țară pentru a proiecta și realiza **Ansamblul Sculptural Constantin Brâncuși de la Târgu Jiu**, închinat eroilor din Primul Război Mondial. În anul 1956, Brâncuși își lasă atelierul, prin testament, statului francez și, în același an, la data 16 martie, moare la vârsta de 81 de ani, fiind înmormântat în Cimitirul Montparnasse, din Paris.

Constantin Brâncuși a îmbinat arta cu credința. A fost cântăreț de strană la Craiova și Paris. Ansamblul Sculptural Constantin Brâncuși de la Târgu Jiu este închinat credinței. Întregul sistem unitar coaxial - Masa Tăcerii, Poarta Sărutului, Biserica Eroilor, Coloana Infinitului - pare să transmită ceva tainic, un adevărat mesaj evanghelic, o trecere spre transcendent. Prin Masa Tăcerii, cu cele 12 scaune, luăm parte la Cina cea de Taină. Înainte apoi pe Drumul Crucii - Calea Eroilor. Drumul trece prin Poarta Sărutului, o poartă de triumf: dragostea este mai puternică decât moartea, dragostea este de neînvins. Poarta Sărutului este de o simplitate cuceritoare.

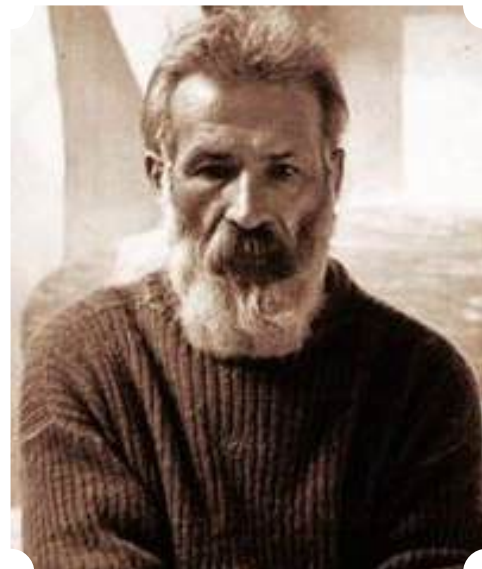
Motivul sărutului, repetat de opt ori, concentrează parcă semnificația întregii porți (opt simbolizează infinitul, de atâtea ori repetat, mai apoi, în Coloana fără Sfârșit - 16 module octoedrice).

Semnificativ pentru interpretarea și înțelegerea dimensiunii creștine a acestor opere este și faptul că Biserica, pe axa căreia au fost așezate, este închinată Sfinților Apostoli. Axul Coloanei este axul Crucii, simbol al înălțării doar prin Jertfa Crucii. Coloana vieții, ce unește cerul cu Pământul, este semn al unei aspirații nelimitate și al drumului spre desăvârșire.

În anul 2024, Ansamblul Calea Eroilor de la Târgu Jiu a fost înscris în Patrimoniul Universal UNESCO. Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a explicat semnificația creștină a Ansamblului Monumental de la Târgu Jiu în volumul său **Brâncuși. Sculptor creștin ortodox**, tradus în șapte limbi.

Constantin Brâncuși este autorul a sute de sculpturi, dintre care le menționăm aici pe cele mai reprezentative: **Cumințenia Pământului, Domnișoara Pogany, Sărutul, Adam și Eva, Măiastra, Coapsa, Coloana Sărutului, Pasărea în văzduh, bustul lui Carol Davila, Capul lui Laocoon, Rugăciunea** etc. În perioada comunistă, relația cu Brâncuși a evoluat de la respingerea inițială, ca reprezentant al artei burgheze decadente, la recuperarea sa ca **Mit Național**.

În municipiul Brăila, a funcționat **Grupul Școlar de prelucrarea lemnului Constantin**

Brâncuși, care și-a primit botezul în anul 1973. Un urmaș ilustru al lui Brâncuși a fost brăileanul **Nicăpetre**, pe numele său din actele de stare civilă Petre Bălănică (1936-2008), care s-a afirmat ca sculptor, grafician și pictor de mare valoare. În anul 1991, acesta a fost distins cu Marele Premiu de Sculptură din Japonia **Henri Moore**, cu lucrarea **Adam și Eva**, sculptură în marmură. Totodată, la Brăila s-a înființat, în anul 2001, Centrul Cultural **NICĂPETRE**, unde sunt expuse majoritatea lucrărilor sale.

Demn de amintit este faptul că, în anul 2026, România marchează, de asemenea, **Anul Nadia Comăneci**, pentru a celebra 50 de ani de la performanța istorică a gimnastei românce la Jocurile Olimpice din 1976, de la Montreal. De asemenea, se instituie anul 2026 drept **Anul Iancu de Hunedoara, apărător al creștinismului, echilibru și toleranță între semințiile Europei**, la 570 de ani de la moartea marelui domnitor și comandant de oști.

Omagiul brăilenilor

Marian GHEORGHE

Ziua de miercuri, 25 februarie 2026, a reprezentat pentru brăilenii participanți la Simpozionul **Brâncuși 150**, organizat în **Anul Constantin Brâncuși** - la 150 de ani de la nașterea marelui sculptor român de talie internațională, creatorul Coloanei Infinitului - un nesperat prilej de aduceri aminte. A fost, totodată, **OMAGIUL BRĂILENILOR** și al muzeografilor de la Etnografie adus marelui Constantin Brâncuși, a cărui operă se regăsește, astăzi, în marile muzee și colecții de artă ale lumii.

Simpozionul dedicat nepieritorului Brâncuși - la care au participat, de asemenea, membri ai Cenaclului Literar-Artistic „Casa Speranței” și ai Asociației

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Ana Aslan” Brăila, în frunte cu domnul Aurel Furtună, președintele cenaclului - a fost organizat în cadrul Hub-ului cultural **Etnoliteratura**, la Muzeul Brăilei „Carol I” - Casa Colecțiilor Etnografice, de pe Strada Polonă nr. 14 (foto pag.25). Au prezentat comunicări și au susținut prelegeri: Dorina Cioplea-Văduva, muzeograf (**Brâncuși - sursă de inspirație în arta contemporană**), Gulen Abdula Nazare, scriitor (**Activitatea Centrului Cultural „Dimitrie Cantemir” din Istanbul în promovarea culturii românești. Constantin Brâncuși**), prof. Doina Focșa, membră a Cenaclului Literar-Artistic „Casa Speranței” (**Manifestări culturale dedicate lui Brâncuși în Republica**

Moldova), prof. Octavian Oșanu, membru al Cenaclului Literar-Artistic „Casa Speranței” (*Brâncuși - o personalitate emblematică a culturii române și universale*), prof. Ionel Craioveanu (*Brâncuși - creatorul sculpturii moderne*), prof. Paula Olșanschi (*Moștenirea artistică a lui Brâncuși*) și dr. Brîndușa Oana Ilie, muzeograf - Serviciul Cercetare, Documentare, Valorificare a Muzeului Brăilei „Carol I” (*Atelierul Brâncuși din Paris - moștenire culturală*).

Bustul lui Carol Davila - prima operă a genialului Brâncuși, primită cu scepticism

La 16 martie 1957 se stingea Constantin Brâncuși „român cu contribuții covârșitoare la înnoirea limbajului și viziunii plastice în sculptura contemporană”. Ceea ce se știe poate mai puțin este faptul că, în anul 1903, Brâncuși primea prima comandă a unui monument public, bustul generalului medic Carol Davila, care a și fost instalat la Spitalul Militar din București. Acest bust a fost solicitat de un consiliu condus de fostul său profesor, Dimitrie Gerota, pentru a-l ajuta pe Brâncuși să își plătească drumul până la Paris. Plata pentru monument a fost împărțită în două tranșe, prima înainte ca să înceapă lucrul, iar a doua la predarea operei. Când a terminat lucrarea, aceasta a fost prezentată în fața

consiliului, dar recepția a fost nesatisfăcătoare, diferite persoane din consiliu având opinii contrarii despre caracteristicile fizice ale generalului; Brâncuși pleacă din sala de ședințe, în mirarea tuturor, fără a primi a doua jumătate a banilor necesari plecării sale spre capitala Franței, decidând să parcurgă drumul către Paris pe jos!

Mai târziu, Brâncuși a comentat acest incident astfel: „*Ar fi fost o muncă ușoară, dar ca de prostituată, care mi-ar fi adus cei câțiva bani cât îmi trebuiau ca să-mi plătesc un bilet de drum de fier până la Paris. Dar ceva care se înnașcuse în mine și pe care simțeam că crește, an de an și de câțiva în rând, a izbucnit năvalnic și nu am mai putut răbda. Am făcut stângamprejur, fără niciun salut militar, spre marea panică și spaimă a doctorului Gerota, de față... și dus am fost, pomenind de mama lor*” (V. G. Paleologul, *Tineretea lui Brâncuși*).

Aș pleca...

Tincuța GHERGHICEANU

Aș pleca în lume, unde nu se războiesc bogații,
Unde oamenii sunt sinceri și toți se iubesc ca frații,
Unde soarele și luna sărută cu drag pământul,
Iar bărbatul și femeia își respectă jurământul.

Aș pleca în locul unde nu există îngrijorare,
Unde ziua cea de mâine o cunoaște fiecare.
M-aș întoarce doar când omul va uita de tot ce-i rău,
Va fi drept și bun la suflet și va crede în Dumnezeu.

Aș pleca acolo unde banul nu are valoare,
Unde nimeni nu întreabă ce-ai strâns în buzunare,
Unde pacea și iertarea se unesc cu armonia,
Iar omul și natura își arată măiestria.

Unde visele-s aievea și se nasc din lucruri simple,
Unde valurile mării te mângâie pe la tâmpale,
Unde plouă cu iubire și pământul înflorește,
Unde noaptea e cu cerul și apusul strălucește.

...Într-o lume de poveste unde nu există ură,
Unde omul dăruiește dragoste fără măsură,
Unde-i leagă curcubeul, unde stelele sunt flori,
Cum ne mângâie privirea în mii și mii de culori.

Colegei noastre de Cenaclu, doamna Tincuța Gherghiceanu, poetă și pictoriță de talent, la aniversarea zilei de naștere, semnată de Jenică Chiriac:

Pe Tincuța, dragii mei,
S-o pictăm s-ar cuveni
Și în versuri, cu teme
S-o cântăm s-ar potrivi.

Astăzi, la aniversare
Îi mulțumim pentru toate
Și îi facem o urare:
La mulți ani, cu sănătate!

VERSURI STILISTICE

de Ionel JECU

Rondelul speranței

Atâta timp cât n-a murit
Avem încredere în ea.
Viața ar fi greu de trăit
Cumva de n-ar exista.

În casă aduci puțin venit
Însă speranța nu-i rea
Atâta timp cât n-a murit
Avem încredere în ea.

La cap de timpuriu albit
De griji, necazuri, viață grea
Speranța o aștepți, smerit
Și parcă să trăiești ai vrea
Atâta timp cât n-a murit.

Rondelul stomacului

Dacă nu e plin nițel
Când te încearcă amarul,
Parcă nu gândești la fel
Chiar de ai minte cu carul.

Tot ce simți trece prin el,
Uneori sfidând bizarul.
Dacă nu e plin nițel
Când te încearcă amarul.

De e plin ești cel mai cel,
Nu-i da rachiu cu paharul,
O friptură, turburel
Și dispăre tot amarul,
Doar de este plin nițel.

de Ionel NEGRUȚ

Depresivă

Cu regimul de consum
Nu mă-mpac, mă rog să plece,
Asta e și mi-o asum,
Mă consum pe zi ce trece.

Constituțională

Într-o țară democrată
Toți o ducem excelent,
Unii au valuta toată
Iar cei mulți un trai deCENT.

Vis la vârsta a treia

Mă privea femeia nud
Cu păcatele lumești
Și-mi spunea ce vreau s-aud:
- Moșule, ce tânăr ești!

SIMPLĂ POVESTE

Liliana TOMA

AMURGEȘTE repede la liziera pădurii, soarele se stinge treptat, chiar dacă linia orizontului rămâne departe, unduind în căldura încă roșie. Pe Iliuț îl prinse târziu pe câmp, dar nu se grăbea. Ei, nu mai vede el așa frumusețe de zi prea curând!

Venise de ieri, îi promisese bunicii că anul ăsta merge el la cosit, n-o mai lasă pe ea, că e destul de departe până la fâneată și, oricum, ce putea fi așa greu să dea cu coasa? În ultimul an la medicină veterinară, își dorea să aibă o mică fermă a lui și să muncească pe câmp, alături de oameni, să simtă parfumul ploii și să vadă plesnind bobul de grâu sub sărutul neostenit al soarelui. Fusesse crescut de mic de bunici, la țară și prinsese un mare drag de nesfârșitul câmpului, care-i da un sentiment curat și deplin al libertății, de peticul de cer pe care zeii desenau cu nori cele mai năstrușnice forme curgătoare. Îi era dragă până și neliniștea cu care cutreiera pădurea de dincolo de vatra satului căutând, cu înfrigurare și prudență, hribi, culegând leurdă și frunze de unișor, sau zmeurică. Numai că nu și-a socotit bine zilele, iar bunica, de prea mare bucurie și luată prea repede cu surpriza, s-a buimăcit și ea, uitând să-l avertizeze, nu că asta ar fi contat prea mult pentru el, să mai aștepte o zi până să iasă în câmp. Undeva, acolo, nedeslușit, într-un colț ferit de indiscreții, chiar și de ale lui, nutrea o vagă speranță că o va revedea pe Trandafira. O cunoscuse anul trecut, la sărbătoarea Sânzienelor, care se ținea în satul vecin și de la care era nelipsit, de când era de-o șchioapă și-i rămaseră încrustate pe retină ovalul perfect al feței și profunzimea ochilor, a căror privire îl străfulgerase rău, de rămase cam pălit, așa, o zi, două, cam încurcat la vorbă. Parcă l-a durut privirea aia fixă, calmă și rece, ca o bucată de gheață, dar i-a și plăcut.

Fericit și mândru că pusese la pământ iarba încă nesărutată de rouă, că mâncase pe brazdă, așa, ca în copilărie, bucatele puse în ștergar, așa cum făcea bunica lui dintotdeauna, că nimic din respirația câmpului nu-i îngrădea infinitul privirii, se așeză pe spate, pe un lat de iarbă cosită și duse mâinile împreunate deasupra ochilor, să nu-l supere lumina încă vie. Era cam obosit, cu toată tinerețea lui, dar nu voia să recunoască. Nu-i totuna să-ți miști mintea în băncile facultății, sau să miști brațele constant, atent să nu-ți retezi picioarele, ritmic, să nu pierzi elanul și să nu obosești prea repede. Se mai înviora când se gândea la fâșneța de Trandafira. Avea fata asta un ce pe care nu-l putea dezlega, dar, lasă, dacă o va întâlni, știe el ce să facă. Așa, cu ochii acoperiți cu palmele răsfirate, să pătrundă doar câte o geană de lumină, cu zvâcnetul greierilor la urechi și cu mirosul dulce-acrișor al ierbii pătrunzându-i adânc în nări, urmă cu privirea, o vreme, zborul vioi și rapid al vrăbiilor și mierlei. La scurt timp, un vârtej dens de grauri întunecă cerul, brăzdându-l într-un spectacol grațios, sincron, cu fluierături și cu triluri de ciocărliei și țipete de gaițe. Vrăjit, se lăsă în voia închipuirii și o somnolență dulce, mai mult o amețelă catifelată, îi luă în stăpânire trupul și mintea. O perdea delicată de neliniști și bucurii îi juca pe pleoapele care tresăreau ușor, destinsse și străvezii, ca o aripă de libelulă. Întinse o mână în lateral, căutând parcă ceva, apucă un smoc de iarbă și-l strânse

cu putere. Un glas înfundat, care se ghicea feminin, cald și blând, dar autoritar, în același timp, se lăsă paralel cu urechea lui și-l muștră, ușor și delicat, că tocmai azi și-a găsit să iasă în câmp. Tocmai azi, când ea venise rotindu-se în aer și cântând, fluturându-i spice, așteptând să-l întâlnească, să-l ia de mână și să-l plimbe în lung și-n lat prin bogăția holdelor, prin răcoarea pădurii, să-i dea licori să bea, să-l hrănească cu nectar și să-l ducă în sălașul dintre zări. Prin aburii calzi ai somnului îi vedea, nedeslușit, chipul. Părea de o frumusețe stranie, rece. Era

îmbrăcată țărănește, cu o ie vaporosă, albă, cu motive geometrizzate ciudat, într-un amestec de spirale, cercuri și cruci, lungă, măturând pământul, încinsă cu un brâu lat, de culoarea spicului de grâu încă necopt și o eșarfă tot albă, din mătasea viermilor, ce-i sublinia gâtul delicat. Părul lung, dat pe spate, mai că-i ajungea la șale, era prins pe creștet într-o cunună din spice împletite cu fire de iarbă nesărutată de coasă și lujeri de salcie, culeși la primul ceas de după miezul nopții. Cu fața albă, aproape translucidă și un zâmbet rotunjit frumos și viclean în colțul gurii, arcuit peste buzele roșii, se apropia și se depărta de Iliuț, parcă nu atingea pământul, nu pășea, aproape plutea în alergare, întârziind în aer, ca și cum ar fi zburat cu încetinitorul. Robit, tânărul se ridică dintr-o dată drept în picioare, ca o scândură, și, cu ochii mai mult închiși printre genele aproape lipite în somnul fără noimă, întinse mâinile spre ea, s-o cuprindă, dar căzu la loc, neputincios. Făptura se trase ușor înapoi, devenind tot mai transparentă și înșelătoare, până s-a făcut o linie de foc în orizontul înecat în roșu, ce sta să adoarmă.

Să fi trecut așa, un timp ce nu putea fi măsurat cu ceasul, poate mult, poate puțin, când, deodată, Iliuț se simți privit intens și lung, în nuanțe de ape verzui, scăldate-n negru. Avu un acut sentiment de apăsare fierbinte a pleoapelor, aproape dureros, își încordă trupul și se ridică într-o rână, încercând să se dezmeticească. Văzu, cu coada ochiului, un fel de umbră ce sta în picioare lângă el și, privită de jos în sus, părea a nu se mai termina. Se ridică brusc, aproape țâșni în picioare, ca și când ar fi fost propulsat de un arc și abia găsi o voce gătuită, cu care să rostească:

- Trandafira... ce faci aici, ce-i cu tine... ce-i cu mine? Iartă-mă, nu... nu știu ce să spun... ce se-ntâmplă?... mi-e rușine să mă vezi așa...

Femeia nu rosti niciun cuvânt. Duse un deget la gură, țuguind puțin buzele, fixându-l cu aceeași privire imobilă și intensă, pe care el o văzuse mai devreme, în adormire, își dezlegă eșarfa albă de la gât, o sărută, o mângâie ușor, trecând-o dintr-o mână în alta, apoi o înfășură în jurul gâtului bărbatului cu mișcări line, dar sigure și începu să se învârtă pe lângă el, călcând și bătătorind iarba care se ofilea imediat, ca și cum un pârjol ar fi trecut peste ea. Tânărul rămase năuc, împietrit, cu privirea pierdută, împăclită, atârând pe orizontul care unduia sub ochii lui, nepăsător. Inert, era mișcat doar de răsucirile tinerei, ca o marionetă de cârpă. Gura începuse să se strâmbe într-un rânet batjocoritor, capul să-i cadă când într-o parte, când în alta, de parcă ar fi fost pe jumătate descăpățânat, chipul devenise ceruit și vinișoare subțiri, vineții îi împânziră obraji. Ochii împăienjeniți își pierdură culoarea și sclipirea, afundându-se în orbitele cavernoase, iar mâinile defilau prin aer, spasmodic. Femeia continua să se învârtă, să danseze, bolborosind ceva între scâncet și incantație, privind cu voluptate la bărbatul care zăcea, acum, căzut pe brazdă, în timp ce dincolo de asfințit, macii rătăciți prin resturile ierburilor își închideau, de durere, roșul sângieriu, într-o rugă a deznădejdiei...

Numai dacă

Mircea Andronic ROMIAN

Numai dacă mâinile Tale sunt brâul trecutului meu,
iar privirea - speranța mea de lumină,
numai dacă glasul Tău va suna mereu și mereu,
atunci în zorii altei lumi voi avea rădăcină...

Numai dacă, în nerostire, gândul Tău mă nfiară,
iar umbra ce-o faci va aduce răcoare în zori,
numai dacă izvorul tămăduirii va mai susura până-n seară,
atunci poți să-mi ceri chiar să mor uneori!

Numai dacă-mi vei prinde-n rotire cornul zilei, ce va răsuna cu eco,
numai dacă vor mai cânta cocoșii, s-aducă mântuire,
atunci prin iarba sfântă voi răsări din nou!

Ultimul peron

Lazăr BOBI

Aș vrea să te revăd ca la-nceput
Pe o alee a vremii autumnale
Fără să știm cum timpul a trecut
Pentru-amândoi doar în trăiri banale

Și-au încolțit în suflet mii de datorii
Neîmplinite între noi, în miez de noapte
Când ne vorbeam în șoaptă, între copii
Să ne iubim prin vorbe și prin fapte

Atunci pleca copilăria dintre noi
Pe drumuri neștiute ancestrale
Și-am hotărât ca să rămânem amândoi
În *Trenul Timp* având numai o cale

Călătorind atâția ani în timpul vieții
Am întâlnit la drum și oameni buni, și răi
Care visau adânc și-n zorii dimineții
Iar ziua să alerge pentru-ale lor nevoi

Nu știm vreodată gara în care vom sosi
O știe *Impiegatul*, fiind stăpân pe șină
Iar dacă mai suntem în tren când va opri:
Pentru cât timp, în ani, în luni, în luni ori săptămână!

Vom coborî din el având doar amintiri
Și un bilet capsat, primit pe datorie
Pierzând și soarele, și luna din priviri:
Dar am ajuns? Se-aude-o sonerie?

Ne vom preda trecutul avut în custodie
Pe fișă de intrare, să meargă la topit
Și recălit prin foc va fi dat în simbricie
Celui venit pe lume, să urce-n tren grăbit.

Să vină flacăra olimpică!

Prof. Jenică CHIRIAC

În plină iarnă, între 6 și 22 februarie 2026, la Milano Cortina, s-au desfășurat jocurile specifice sezonului, sub ocrotirea flăcării olimpice. Cu acest prilej, o seamă de specialiști climatologi au emis ipoteza că, datorită încălzirii globale, va fi din ce în ce mai dificil să se organizeze jocuri sportive de iarnă și, se presupune, statisticile o spun, că perioadele cu ger și zăpadă vor fi din ce în ce mai scurte și inconsistente. Plătim un greu tribut pentru nesăbuința cu care am tratat **Natura** și echilibrele sale multimilenare.

În legătură cu evenimentul pomenit, mi-a venit în minte o întâmplare cu oarece doză de haz involuntar. Acum ceva vreme în urmă, am avut fericita și onoranta ocazie să prezint, la Biblioteca „Panait Istrati” din Brăila, un volum de memorialistică, apărut sub semnătura profesorului (de sport)

Dumitru Matei, din Răducăneni.

Pe când redactam prezentarea, fratele autorului, jurnalistul și scriitorul Vergil Matei, mă incită să pregătim o surpriză. Se știe că, înaintea Olimpiadei de Vară de la Moscova, tânărului profesor Dumitru Matei i-a revenit cinstea și onoarea de a purta flacăra olimpică până la granița țării. S-a aranjat cu un nepot să poarte echipamentul de atunci și torța și să pătrundă în Sala „Fănuș Neagu”. Termin prezentarea și, cu gest larg, teatral, anunț: „**Să între flacăra olimpică!**”. Nimic! Nepotul nu se echipase încă.

Sala, în extaz! Toți ochii la ușă. În disperare de cauză, repet furibund: „**Să vină flacăra olimpică!**”. Nimic! M-au trecut o mie de sudori reci. A trebuit să improvizez ceva pe moment, dar și când a intrat nepotul cu torța! Nu se mai opreau aplauzele și ovațiile...!

Salcâmul

Marian GĂUREANU

Pândar răzleț de Bărăgan,
Am tot răzbit prin ger și foc,
V-am sprijinit la greu și-alean,
Din umbră-am picurat noroc.

V-am dat miros de Dumnezeu
Prin flori încununat-n cocă,
De aceea, el m-a făcut zeu
Din care moșii încă mușcă.

Prin frați v-am pus umeri la case,
Din vetre-am adormit lăstarii,
Iar când necazul vă-ncercase,
Cu ghimpți am ologit barbarii.

Coroana-mi este la pământ,
Frunze uscate poartă vântul,

Fac astăzi, însă, legământ
Că îmi voi reclădi veșmântul.

Din nou va izvodi coroana,
La umbra mea, cu car cu boi
Veți rezema, pios, icoana,
Să vă păzească de nevoi.

Revanșa primăverii

Ion VĂIDEANU

Urcând pe paralele înghețate
Pe sub cupola rece-a norilor
Revine cu alai de naripate
Stăpâna și Prințesa Florilor.

Cu narcisi, crini și mușcate
Prinse-n păru-i și în salbă
Revendicând glii ocupate
Vremelnice de Crăiasa Albă.

Cu tolba de săgeți solare
Sub valul falnic verde crud
O învinge pe Crăiasă, care
Pornește-n marș spre Polul Sud.

Deducție:
Cele patru anotimpuri
N-ar fi veșnic relocate
De-ar fi Axa verticală
Nu la... „douășdoi jumate”!

La pas, birjar, prin urbea dunăreană

(Din volumul *Perseide. Poeme dunărene*,
Editura Literagraf, București, 2024)

Prof. Ana-Maria ZLĂVOG

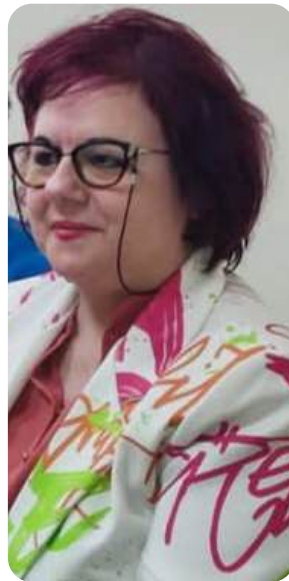
La pas, birjar, prin urbea dunăreană
Du-mă voios, căci azi cununi de mii de stele
Se desfac șirag din bolta de leandru brăileană
Și-mi sting aleanul veacurilor cândva rebele.

La pas, birjar, spre Ceasul din piațeta plină
De arhangheli și fântâni cu fotografi
Să-mi pregătesc poștalionul încă de la cină
Și inima, zvâcnind ca plugul de vătafi.

Și-apoi, spre Ceasul din Grădina Mare,
Cu ore și minute din flăcări vegetale,
Du-mă în ajun de-o mare sărbătoare
Să-alung amarul din curele-acoperite cu petale.

Să-mi potrivesc din mers și ceasul de la mână
Să nu te mai întreb, birjar, ce oră e, din ce veac.
În sate-nvecinate de pescari, în aromână,
Timp nu mai e de ferecat parale în băltac.

La pas, birjar, în miezul crud al anilor 1300,
Du-mă să văd cum harnic Vladislav zidește

O-naltă piatră de hotar, în cercuri suprapuse,
Să fie neam de neamul său scut ce se-oglindește

În calea plină de cetăți răzlețe. Și de pe mapamond,
Din lumea asta mare, un frate drag, istro-român
Din veacul 1400, adu-mi în cale, să fie bun rapsod
De istorisiri cu tâlc, să țină piept imperiului păgân.

Și dacă acum mi-e mult mai zdravăn oful,
La pas domol, birjar, du-mă, hai-hui, prin anii 1500
Să văd felinare dezvelite de lumini și umbre în jocul
Cu pagini bicolore din cărțile de îngeri răscitite.

La pas, birjar, în noaptea asta vie,
Du-mă în anii 1600, în diligențe de hangare,
Să-mi spui dacă mai sunt urme în cer de iasomie
Căci timpul mut se-ascunde viclean în calendare.

La pas, birjar, prin urbea dunăreană cu redute
Du-mă și-atunci când mii de stele rotunjite în gutui
Vin tăvălug spre noi. Să tot fie, pesemne, anii 1700,
Să am prilej de-admirat și alte clipe înlemnite în statui.

Și la întâlnirea stelelor în cruce, du-mă, birjar
La pas de majordom, să văd orașul pe la 1800
Cum oamenii-și dădeau binețe, sub arțar,
În piețe pline-ochi de cereale și cornute.

Cotind pe-o stradă laterală, ferindu-ne de-averse,
Și pe la 1900 mă vei duce în același ritm postum
De trubadur, să văd în hipodrom pariurile la curse
Și drumul de muscali pierduți nebuni în fum.

Și-n 2000, pe oglinzi cum păsările-și scriu de-amor
Tot din trăsura ta, birjar, să văd aș vrea, poate și-un strop
Din apele-ndrăgostite de câmpul cu mohor
Și-n zori, spre Dunăre și Mare, înhamă degrabă caii la galop.

Promisiune

Prof. Nicolae BĂCANU

Ca să nu pleci, te voi lega c-un fir de
vânt
Și îți voi descânta vrăjmaș dorința
Făcând în șoaptă tainic legământ
Să-ți las în suflet numai suferința.

Voi țintui privirile-ți în stele
Robite-n constelații fără șir
Înfrigurat voi rătăci prin ele
Chemându-te zănat, în delir.

Te va învălui uimirea oarbă,
Vei respira în gându-mi răstignit
Iar înfinirea va începe să te soarbă
În ochiu-ntunecat și pustiit.

O lacrimă în vis îți va fi marea,
Nisipul din clepsidră țărșm viclean,
Din sărutări îți voi zidi cărarea
Și îmi vei fi cel mai iubit liman.

Pierduți, vom rătăci fără de umbre
Nuanțe straniu deșirând mister
Vom legăna în gând ecouri sumbre
Și ne vom pierde-n somnul din eter.

ÎMBĂTRÂNIREA NU ESTE

Psihologul Hideki Wada a publicat o carte intitulată *Zidul celor 80*. Imediat după lansare, cartea s-a vândut în peste 500.000 de exemplare, devenind instantaneu un bestseller. Dacă tendința continuă, se așteaptă ca vânzările să depășească un milion de exemplare, devenind cartea anului în Japonia. În vârstă de 61 de ani, dr. Wada este psihiatru specializat în boli mintale la vârstnici. El a rezumat secretele unei vieți binecuvântate pentru persoanele de 80 de ani în 44 de propoziții, care sunt enumerate. Iată în continuare îndemnul sale remarcabile:

1. Continuă să mergi.
2. Când ești furios - respiră adânc.
3. Fă suficientă mișcare pentru ca corpul să nu se întepenească.
4. Vara, cu aer condiționat, bea mai multă apă.
5. Scutecele sunt utile pentru creșterea mobilității.
6. Cu cât mesteci mai mult - cu atât creierul și corpul rămân mai active.
7. Pierderea memoriei nu se datorează vârstei, ci lipsei de utilizare a creierului.
8. Nu este nevoie să iei prea multe medicamente.
9. Nu este nevoie să scazi excesiv tensiunea arterială sau glicemia.
10. A fi singur nu este singurătate, este pace.
11. Lenea nu este rușinoasă.
12. Nu este nevoie să cheltuiști bani pe permisul de conducere (în Japonia există o inițiativă pentru returnarea permiselor de către vârstnici).
13. Fă ce vrei; nu face ce nu-ți place.
14. Dorințele naturale rămân chiar și la bătrânețe.
15. Nu sta acasă tot timpul.
16. Mănâncă ce-ți place; un mic exces de greutate este mai bun.
17. Fă totul cu atenție.
18. Nu te pune cu oamenii care nu-ți plac.
19. Nu te uita la televizor tot timpul.
20. În loc să lupți cu boala, învață să

Un talent autentic înnăscut

Perluța de la Cenaclu

Miruna Gabriela Matei - Perluța cum a fost botezată odată cu primirea ei în rândul membrilor cenaclului nostru încă de la vârsta de 5 ani, este acum elevă în clasa a VI-a la Școala Gimnazială „Ecatarina Teodoroiu”. Cu un talent înnăscut, Perluța încearcă să-și facă din toate tonurile de culoare din pictura și liniile din grafica-i excepționale un repertoriu de simboluri, având grijă să pună privitorul spre intuirea unui adevărat spectacol. Pictura pentru ea e ca un joc, unul foarte important, desigur, în care spune povești, întâmplări trăite, auzite sau văzute. Dacă privim cu ochii

atenți la lucrările ei observăm lumea văzută de ea într-o altă formă de dialog, spațiu și timp. Cu siguranță în timpul apropiat, Perluța va aprofunda cele necesare pentru talentul ei, se va construi pe sine. Succes!

B.U. NICU

N.R.: Alăturat, una din ultimele creații ale „Perluței” de la Cenaclu.

O LIMITARE, ESTE UN DAR

trăiești cu ea.

21. „Când mașina ajunge la munte, drumul va apărea”: aceasta este expresia magică a fericirii pentru vârstnici.

22. Consumați fructe proaspete și salate.

23. Timpul de duș nu trebuie să depășească 10 minute.

24. Dacă nu puteți dormi, nu vă forțați.

25. Activitățile care aduc bucurie cresc activitatea creierului.

26. Spuneți ce simțiți, nu gândiți prea mult.

27. Găsiți un medic de familie cât mai curând posibil.

28. Nu fiți prea răbdători sau prea duri; a fi un bătrân curajos este, de asemenea, în regulă.

29. Uneori este în regulă să vă răzgândiți.

30. În ultima etapă a vieții, demența este un dar de la Dumnezeu.

31. Dacă încetați să învățați, veți îmbătrâni.

32. Nu căutați faima; ceea ce aveți este suficient.

33. Inocența aparține vârstnicilor.

34. Cu cât ceva este mai greu, cu atât este mai interesant.

35. Soarele aduce fericire.

36. Fă lucruri care îi ajută și pe ceilalți.

37. Petrece ziua în pace.

38. Voința este cheia longevității.

39. Trăiește fericit.

40. Respiră ușor.

41. Principiile vieții sunt în mâinile tale.

42. Acceptă totul în pace.

43. Oamenii fericiți sunt iubiți de toată lumea.

44. Un zâmbet aduce noroc.

Îmbătrânirea nu este o limitare, este un dar. Cu perspectivă corectă și obiceiuri zilnice sănatoase, anii de după 60 de ani pot fi cei mai satisfăcători ai vieții. Să îmbrățișăm îmbătrânirea nu cu frică, ci cu harul, recunoștința și înțelepciunea pe care dr. Wada le enunță cu atâta generozitate. Împărtășește asta cu toți tinerii bătrâni pe care îi cunoști!

IN MEMORIAM

Lui Nicolae Labiș

Vasile MANDRIC

OSIA

O, prieten bun, cu mine când erai
Nu-ți prea plăcea s-auzi „Davai, davai”,
Căci până la urmă, frate Niculai
Ți-a fost fatală roata de tramvai!

Ne-am întâlnit destina-n gări pustii,
Când căutam poezia prin reviste,
Trăiam, la fel, aceleași vremuri triste,
Ca-n drame scrise de Alecsandri.

Dar în decembrie, pasărea de foc,
Cu steaua roșie prinsă la gât,
Ți-a smuls ficat și-un rărunchi cu-n cioc.

Și-apoi, s-a ospătat în zi de post,
Nimic n-a mai rămas din tine, încât
Un vers ne-ai mai lăsat din tot ce-ai fost!

SPINI

Cezar STOG

Sunt oameni care simt doar spini
unor sublimi și gingași trandafiri,
pe trupul lor se urcă mărăcinii,
tulpini nesărutate de zefiri.

Sunt suflete ce zboară către ceruri
prin albul iernii de eternitate,
afară-i ger, mi-e inima nebună
și cerul alinat de-a tale șoapte.

Chiar dacă țara e, mereu, pustie
alerg prin libertate și culoare,
m-am săturat de frig și de prostie
iubirea ta mă scapă de-nchisoare.

MĂRȚIȘOR pentru mama

Mara (Chiriac) SPIRIDON

Martie a venit curând,
Aducând un unic mărțișor.
Să-l întâmpinăm răsând,
Pentru c-acest simbol
E-atât de firav și plâpând,
Că noi aproape nu-l vedem,
Ci mai curând îl creionăm
Cu suflet mult în gând.

Iar dacă îl primim în dar,
Îl prindem la o haină, la rever
Că-n primăvară e zi mare
Pentru Mama-i sărbătoare,
Că, uite, câte mărțișoare
Îți prindem drag în piept,
De la nepoate și nepot.

(Pentru Mama,
Gherghina Chiriac - martie 2026)

Două volume despre Brăila

Sâmbătă, 10 ianuarie 2026, Biblioteca Județeană „Panait Istrati” a fost gazda unui eveniment cultural de excepție, cu dublă semnificație: lansări de carte și omagierea reputatului profesor, publicist și scriitor brăilean **Ioan Munteanu** (foto jos) - personalitate marcantă a vieții culturale brăilene, membru al Cenaclului Literar-Artistic „Casa Speranței” - la împlinirea frumoasei vârste de 83 de ani. Prolificul scriitor și dascăl brăilean și-a lansat noul volum „Comunitatea elenă din Brăila: file de istorie”, în prezența unui public numeros, care a transformat biblioteca publică într-un adevărat „templu al culturii”. Cea de-a doua carte prezentată publicului a fost „Povestind Brăila - La taifas cu Ioan Constantin Munteanu”, scrisă de prof. dr. **Viorel Coman**.

Au rostit alocuțiuni și au prezentat cartea prof. Munteanu: Adriana Bănică Petre, eseistă, prof. dr. Ștefan Aftodor, prof. Ionel Craioveanu, prof. Octavian Osanu - membru al Cenaclului Literar-Artistic „Casa Speranței” de pe lângă As. CARP „Ana Aslan” Brăila - și prof. Vasile Ioan Zbarcea, critic literar. Moderatori ai evenimentului cultural au fost Emanoil Ciucașu, managerul Centrului Cultural și de Agreement „Chira Chiralina” și Dragoș Adrian Neagu, managerul Bibliotecii Județene „Panait Istrati” Brăila. Invitat special la eveniment a fost Adrian Mavrochealos, președintele Comunității Elene din Brăila, care i-a mulțumit prof. Ioan Munteanu pentru monografia scoasă de sub tipar și care a vorbit despre grecii stabiliți la Brăila și despre contribuția lor la propășirea orașului-port la Dunăre.

Apărut în anul 2025, la Editura Proilavia, volumul „Comunitatea elenă din Brăila: file de istorie” completează, în chip minunat, seria monografiilor dedicate comunităților etnice ale orașului multiseclar, după lucrările consacrate rușilor lipoveni (2015) și evreilor din Brăila (2024). „Cartea profesorului Ioan Munteanu oferă o amplă perspectivă asupra contribuției elene la dezvoltarea orașului, abordând teme precum armatorii greci și comerțul cu cereale, navigația pe Dunăre, Biserica Greacă, viața culturală, personalități marcante, demografie, monumente istorice și clădiri reprezentative ale membrilor comunității elene”, a fost concluzia organizatorilor dublei lansări de carte de la Bibliotecă.

Despre volumul „Povestind Brăila - La taifas cu Ioan Constantin Munteanu”, prof. dr. Viorel Coman mărturisește că a valorificat informații din cele peste patruzeci de cărți publicate până acum de reputatul prof. Ioan Munteanu, rezultând o operă care poate fi numită, de ce nu, **cel mai important proiect cultural din istoria Brăilei**. Autorul consemnează și ritmicitatea cu care Ioan Munteanu se sărbătorește pe sine: la început de an, o nouă carte semnată de Ioan Munteanu prinde contur! Nu e de mirare că, la evenimentul din ianuarie 2026, prolificul scriitor, prof. Ioan Munteanu, a anunțat că lucrează în prezent la un nou volum dedicat Brăilei multietnice.

La mulți ani și mult succes în activitate, Domnule Profesor!

Foto: Nicu IORGA

Călătorii în cotidian

Zeci de iubitori de literatură, pensionari, scriitori și jurnaliști din urbea dunăreană au fost prezenți miercuri, 11 februarie, la sediul Asociației Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Ana Aslan” Brăila, pentru a participa la lansarea volumului de proză scurtă **Călătorii în cotidian**, autor col. (rz.) **Florin Burtea**, fost ofițer la Serviciul Judiciar al IPJ Brăila, scriitor consacrat, membru al Cenaclului Literar-Artistic „Casa Speranței” și al Cenaclului „Alter Ego”.

Evenimentul, moderat de jurnalistul **Marian Gheorghe**, bibliotecar la As. CARP „Ana Aslan” Brăila (gazda lansării de carte), redactor al revistei „Casa Speranței” și al cotidianului „Obiectiv - Vocea Brăilei”, i-a adus laolaltă pe membrii Cenaclului Literar-Artistic „Casa Speranței” și ai Cenaclului „Alter Ego”, iar cartea, apărută la Editura InfoEst, într-o înținută grafică remarcabilă, a fost prezentată publicului de prof. **Jenică Chiriac**, prof. **Neculai Băcanu** și **Mihai Vintilă**, scriitori, publiciști și critici de marcă ai Brăilei.

Evenimentul s-a bucurat de prezența unui numeros public, a vicepreședintelui Asociației Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Ana Aslan”, domnul jurist **Aurel Hârjoghe**, dar și de prestația umoristei **Stela Șerbu Răducan** (foto jos), care a susținut un microrecital muzical împreună cu **Sândica Mândrilă**, colega sa de cenaclu. După prezentarea volumului, scriitorii **Ionel Negrut**, **Ionel Jecu**, **Jenică Chiriac** și **Nicolae Matei** au citit mai multe epigrame dedicate evenimentului găzduit de As. CARP „Ana Aslan” Brăila.

Sesiunea de autografe și discuțiile la o cafea au încheiat, așa cum se cuvine, seara de excepție organizată, miercuri, la sediul Asociației CARP „Ana Aslan” Brăila.

Florin Burtea este colonel MAI în rezervă. Și-a desfășurat activitatea în cadrul Inspectoratelor de Poliție Județene Alba și Brăila, fiind,

Foto: Nicu Iorga

totodată, licențiat al Facultății de Inginerie din cadrul Universității „Dunărea de Jos” Galați și al Facultății de Drept din cadrul Universității „1 Decembrie 1918” Alba-Iulia. Are, de asemenea, un master în Științe Penale, obținut la Facultatea de Drept din cadrul Universității „Ovidius” Constanța.

Publicist și prozator, fostul ofițer de poliție judiciară este autor al volumelor de proză: *Un caz dificil*, Editura Olimpiada, Brăila, 2006; *Promisiunea*, Editura Centrului de Creație Brăila, 2006; *Inocență*, Editura Centrului de Creație Brăila, 2007; *Patriotul*, Editura PIM, Iași, 2020; *Suspiciunea*, Editura „Istros” a Muzeului Brăilei, 2024 și *Călătorii în cotidian*, Editura InfoEst, Brăila, 2025. De asemenea, a publicat creații în revistele literare *Casa Speranței*, *Lucașfărul literar și artistic* și *Litera 13*, toate din Brăila. A publicat, de asemenea, în *Antologia de Proză Polițistă*, apărută la Editura Ministerului Afacerilor Interne, (2024 și 2025) și în *Antologia Cenaclului Literar Alter Ego, 2023-2024*, Editura Proilavia, (2025).

Foto: Nicu Iorga

MINICRONICĂ

Scrierea lui **Florin Burtea** în volumul „*Călătorii în cotidian*”, Editura InfoEst, 2025, 170 de pagini, conține 20 de tablete. Este, cum s-ar zice, o culegere de proză scurtă. Ca gen literar, cartea poate fi inclusă, teoretic vorbind, în genul epic scris (cult), iar ca întindere ține mai mult de schiță.

După lectura volumului, senzația noastră a fost că autorul, prin structura sa sufletească, aparține, deopotrivă, de două curente culturale: atât de *umanism*, ca interes pentru dezvoltarea armonioasă a spiritului uman, pentru eliberarea ființei de orice constrângeri; dar, în egală măsură, și de *realism*. Florin Burtea, prin vocea personajelor sale, denotă preocupare pentru reprezentarea obiectivă, veridică, a realității. Păstrând proporțiile, îl includem în lista realiștilor români Nicolae Filimon, Ion Creangă, I. L. Caragiale, Liviu Rebreanu, George Călinescu și Marin Preda.

De la bun început, l-am socotit *cronicar insolit al epocii sale*. Fiecare schiță/ tabletă se circumscrie unei realități. Cititorul va găsi în experiența proprie de viață alte și alte exemple de întâmplări similare. Din acest motiv, obiectivitatea scrierii tinde spre o firească generalitate. La aceasta contribuie și structura epică a narațiunii. Nu vom întâlni la niciuna dintre tablete localizări spațiale; în câteva, prin descrieri din natură, se sugerează, subliminal, zone montane. Cu alte cuvinte, fapta descrisă își poate avea originea în orice punct cardinal de pe teritoriul Patriei, iar în câteva pe meleaguri de aiurea.

Autorul, Florin Burtea, este un bun portretist. În fiecare tabletă, aproape pictural, întâlnim descrierea personajelor, atât ca trăsături fizice, cât și morale. Socotim că subiectele abordate acoperă o plajă foarte largă din socialul contemporan, fără nicio conotație politică. Am putea spune, fără să greșim prea mult, că fiecare schiță se poate constitui în studiu de caz supus analizei în învățământul superior psihologic, ori, de ce nu, chiar istoric. Să nu uităm că istoria o făuresc oamenii, zi de zi.

Repetăm și insistăm asupra ideii că autorul nostru nu alunecă nici incidental spre critică socială ori politică, el nu este un analist, sau nu vrea să fie, el povestește. Atât și nimic mai mult.

Din toate aceste considerațiuni, cartea „*Călătorii în cotidian*” este o lectură fluentă, ușoară, instructivă și educativă. Avem o scriere modernă, cu titlu incitant și metaforic și un conținut ce poate conferi satisfacții estetice. Felicităm pe autor și-l așteptăm cu noi și noi creații literare!

Prof. Jenică CHIRIAC

„Flori de mărțișor”

Readucem în fața cititorilor pe ing. **Stan Gelu Iordache** (foto sus), care, sub titlul „Flori de mărțișor”, a realizat Expoziția de pictură decorativă dedicată primăverii, care încântă privirile celor care pătrund în Sala mare de la sediul asociației, spațiu care a găzduit parte din întâlnirile Cenaclului Literar-artistic „Casa Speranței”, al cărui membru este de la începuturile lui.

Prezentându-l într-un relativ recent număr ale revistei, ca promotor al unei expoziții colective de pictură vernisată la Muzeul Brăilei „Carol I” – Casa colecțiilor etnografice, subliniam personalitatea aparte a nonagenarului pictor, membru al Asociației C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila, reluând și de această dată, în limita spațiului disponibil, câteva „tușe” definitorii ce merită a fi recitite, astfel:

„*Despre inginerul Gelu Stan Iordache nu este foarte simplu să scrii și nici să-l așezi într-o categorie de creator. Pictură, sculptură-miniaturi, grafică, portretistică, iată domenii în care iubitorii de frumos i-au admirat lucrările în cadrul diferitelor expoziții pe parcursul atâtor ani. Pe lângă arta vizuală, Gelu Iordache prinde în buchetul creațiilor sale și arta scrisului exprimată prin pagini adunate sub titluri explicite: Destinul lui Alecu- proză; Teatru mic- teatru; Nuntă mare-n cartier – versuri și Din tainele Universului – un melanj de filozofie, știință, paranormal. Sunt gânduri în care autorul analizează cu mare atenție tot ceea ce se întâmplă în Univers, încercând o corelație între timp, spațiu, fenomenele existente sau formele de energie și felul în care acestea interacționează, cum se întrepătrund, cum se influențează ele în macro-univers și cât va mai dura până când SPIRITUL va fi descifrat într-o măsură mai mare. Nu este puțin lucru să te preocupe temele majore ale Universului, iar apoi să concentrezi în picturi, miniaturale uneori, toate trăirile și sentimentele ce te năpădesc cu preaplin de înțelegere și iubire. Deoarece Gelu Iordache iubește ceea ce pictează! A pictat și a sculptat cu multă iubire, venit din sufletul său generos. Și cu multă gingășie sunt realizate toate lucrările sale.*

Ca o persoană cu autentică vibrație artistică ce pătrunde în esența eului omenesc, aduce la lumină trăirile individuale și colective cu tot ceea ce au ele durabil. Realizările artistului plastic relevă spiritul său neliniștit, căutător de frumos și de autentic. Așa cum dalta sculptorului, cioplind, dă la o parte surplusul de materie pentru a aduce la lumină esența, așa cum penelul se apropie de pânza așezată pe șevalet, pentru a adăuga culoare și frumusețe, tot astfel și condeiul aleargă neobosit pe coala albă pentru a contura înțelegerea adevărului.

Desigur, ca un condeier de nu prea mare întindere, Gelu Iordache nu trădează prima sa înclinație de artist vizual. Scrierile sale păstrează caracteristica chemării cunoașterii, însă marea iubire a rămas penelul și creionul care tușează portrete vii, reale și recognoscibile. Cine va privi lucrările sale, va recunoaște zborul penelului înmuiat în culoarea ce așază tușe armonioase pe șevaletul gândurilor sale. Așa cum, pictând, artistul și-a asumat riscul de a ieși în lume, plătind orice preț și prin lucrările și prin publicarea scrierilor sale. Artistul știe că ceea ce face este esențial, conștient fiind și de rolul cuvântului scris, „mai nud, mai crud, mai penetrant și mai durabil”, cum spunea Dan C. Mihăilescu, dar, mai ales, de imaginea vizuală. Admirabilă creația de o viață a acestui om dăruit și dăruitor!”. (Rodica GORGOVAN)

GROENLANDA

...În Groenlanda, nimeni nu deține pământul. Pământul nu se vinde. În Groenlanda nu există proprietate privată asupra terenului. Nu poți cumpăra un lot pentru a-ți construi o casă și niciun milionar nu poate cumpăra o bucată de coastă pentru a-și face un resort privat. Tot pământul aparține colectivității (statului/comunei). Dacă vrei să îți faci o casă, primești dreptul de folosință asupra locului, dar deții doar clădirea (pereții), nu și solul de sub ea. Această regulă străveche vine din cultura inuită, unde ideea de a „deține” natura era absurdă: pământul era al tuturor pentru vânatoare și supraviețuire. Acest lucru are un efect social interesant: nu există garduri. Casele, chiar și în capitala Nuuk, sunt răspândite liber, fără bariere între vecini, iar peisajul rămâne deschis tuturor.

Procesul pentru a obține o locuință începe administrativ, nu financiar. Cei care doresc să construiască depun o cerere la municipalitatea locală pentru a li se alocă un spațiu. Autoritățile analizează terenul pentru a se asigura că este stabil și că noua construcție nu va bloca accesul altor locuitori sau utilități. Odată aprobată cererea, viitorul proprietar primește permisiunea de a ridica structura, fără a plăti o sumă de bani pentru parcela în sine, ci doar taxele administrative uzuale.

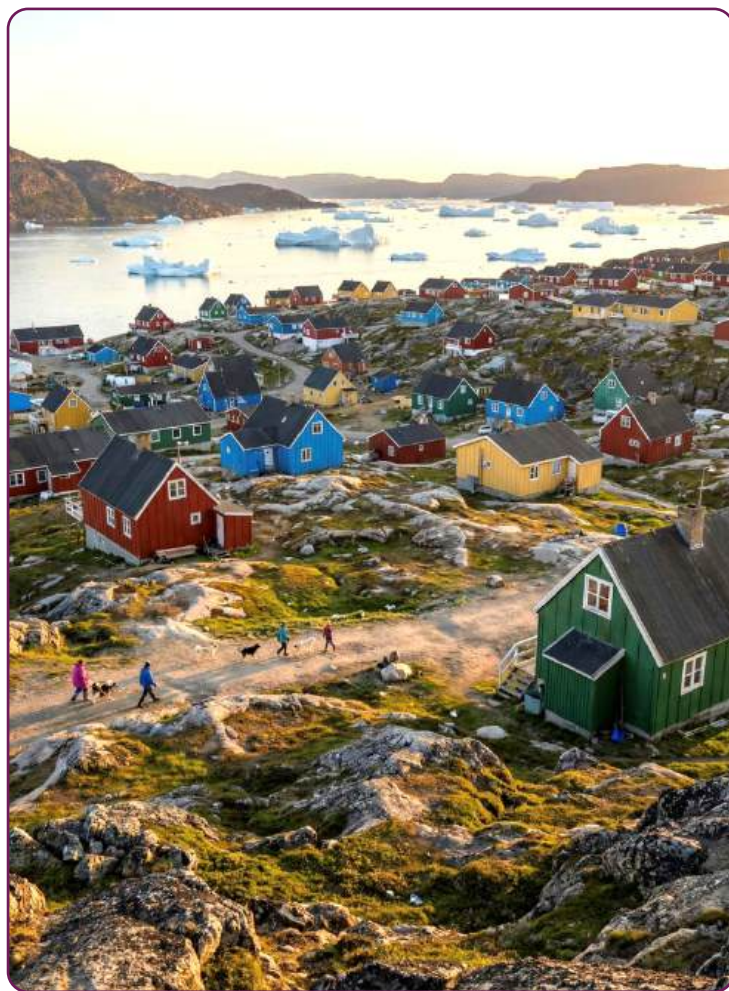
Arhitectura locuințelor este direct influențată de geologia dificilă a insulei. Deoarece solul este adesea înghețat (permafrost) sau format din rocă dură, fundațiile clasice, săpate adânc, sunt rareori posibile. Majoritatea caselor sunt ridicate pe piloni deasupra solului. Această metodă protejează permafrostul de căldura degajată de casă, prevenind topirea gheții, care ar destabiliza structura, și permite zăpezii viscolite să treacă pe sub clădire, evitând acumularea unor troiene masive la pereți.

Lipsa gardurilor fizice a creat un tip de urbanism unic, caracterizat prin fluiditate. Spațiul dintre case este considerat domeniu public, iar scurtăturile printre locuințe sunt ceva obișnuit. Nu este nepoliticos să treci prin ceea ce în alte țări ar fi considerată „curtea” cuiva, atâta timp cât păstrezi o distanță decentă față de ferestre. Limitele proprietății sunt marcate vizual doar de pereții exteriori ai casei și, eventual, de o mică scară de acces.

Atunci când o casă este vândută, tranzacția implică exclusiv valoarea clădirii fizice. Noul cumpărător achită prețul pentru structură, îmbunătățiri și instalații, iar dreptul de folosință asupra terenului de sub ea se transferă automat. Acest sistem elimină specula imobiliară bazată pe locația terenului; prețurile reflectă costurile reale de construcție și întreținere într-un mediu polar, nu valoarea artificial umflată a pământului.

Deși nu există garduri, locuitorii își respectă reciproc intimitatea printr-un cod social nescriș. În așezările mai mici, toată lumea cunoaște pe toată lumea, iar încrederea este moneda de schimb principală. Obiectele lăsate afară, cum ar fi bicicletele sau săniile, sunt rareori atinse de alții. Singurele țărcuri care pot fi văzute sunt cele destinate câinilor de sanie, dar acestea au rolul de a ține animalele energice într-un singur loc, nu de a delimita o proprietate funciară.

Estetica orașelor groenlandeze este dominată de culori vii, care contrastează puternic cu albul zăpezii și griul stâncilor. Tradițional, culorile aveau o funcție practică de orientare: roșu pentru clădiri comerciale sau biserici, galben pentru spitale și

personal medical, verde pentru telecomunicații. Astăzi, deși regulile nu mai sunt stricte, tradiția policromiei s-a păstrat, transformând așezările în pete de culoare vizibile de la mare distanță, fără a fi fragmentate de ziduri sau garduri inestetice.

Sistemul funciar comunal permite accesul neîngrădit la natură pentru toți locuitorii. Indiferent unde te afli, poți pleca într-o drumeție direct de la ușa casei, fără a întâlni semne de interdicție sau drumuri private închise. Această libertate de mișcare este vitală într-o țară unde vânatoarea și pescuitul nu sunt doar hobby-uri, ci surse esențiale de hrană pentru multe familii, resursele naturale fiind considerate un bun comun.

Chiar și în zonele cu blocuri de apartamente, cum sunt cele din Nuuk, principiul rămâne valabil. Spațiile verzi din jurul blocurilor, locurile de joacă și parcările sunt accesibile oricui, nu doar rezidenților din acea clădire. Copiii se joacă în grupuri mari, migrând de la un bloc la altul, ceea ce întărește coeziunea comunitară de la vârste fragede, nefiind izolați în ansambluri rezidențiale închise.

Modelul groenlandez este un exemplu fascinant de adaptare la mediu și de preservare a valorilor culturale. Într-o lume unde fiecare metru pătrat este măsurat și vândut, Groenlanda demonstrează că o societate modernă poate funcționa eficient și pe baza împărțirii resurselor. Faptul că nimeni nu deține pământul le amintește constant locuitorilor că ei sunt doar „oaspeți temporari ai naturii”, având datoria de a o respecta și de a împărți cu ceilalți. (sursa: internet)

A pair of hands is shown at the top of the frame, holding the rim of a light-colored woven basket. Inside the basket, several colorful Easter eggs (yellow, blue, orange, and teal) are nestled in a bed of dry straw. The background is a soft, out-of-focus white surface.

**ASOCIAȚIA CASA DE AJUTOR RECIPROC
A PENSIONARILOR „ANA ASLAN” BRĂILA
urează membrilor asociați, brăilenilor,
tuturor cititorilor revistei,**

Paște fericit!

Revista a fost imprimată la PAPER PRINT INVEST S.R.L. Brăila

ISSN 2344-343X, ISSN-L 2344-343X

File din calendarul creștin ortodox pe anul 2026

APRILIE (30 zile)
ziua 13 ore, noaptea 11 ore

1 M Sf. Cuv. Maria Egipteanca; Sf. Cuv. Macarie Mărt.; Sf. Mc. Gherontie; Sf. Varsanufie de la Optina (Post)

2 J Sf. Cuv. Tit, făcătorul de minuni; Sf. Mc. Amfian și Edesie (Post)

3 V Sf. Cuv. Nichita Mărt. și Ilirie (Post)

4 S Sf. Cuv. Iosif Immografal, Gheorghe din Maleon și Zosima (Sămbăta lui Lazăr - Pomenirea morților) (Dezlegare la ulei și vin)

5 D (Denia Sf. și Marii Luni) (Dezlegare la pește). (†) **Intrarea Domnului în Ierusalim (Duminica a VI-a din Post - a Floriilor); Ap. Filipeni IV, 4-9; Ev. Ioan XII, 1-18**

6 L Sf. și Marea Luni; † Sf. Sfințit Mc. Irineu, ep. de Sirmium; Sf. Ier. Eutihie, patr. Constantinopolului; Sf. Cuv. Grigorie Sinaitul și Platonida (Denia Sf. și Marii Marți) (Numai seara, pâine și apă)

7 M Sf. și Marea Marți; Sf. Mc. Caliopie; Sf. Ier. Gheorghe Mărt., ep. Mitilenei (Denia Sf. și Marii Miercuri) (Numai seara, pâine și apă)

8 M Sf. și Marea Miercuri; Sf. Ap. Irodion, Agav, Ruf, Flegon, Asincrit și Ermis; Sf. Ier. Celestin, ep. Romei (Denia Sf. și Marii Joi) (Numai seara, pâine și apă)

9 J Sf. și Marea Joi; Sf. Mc. Eupsihie din Cezareea Capadociei; Sf. Cuv. Vadim (Pomenirea morților - Denia celor 12 Evanghelii, a Sf. și Marii Vineri) (Dezlegare la ulei și vin)

10 V Sf. și Marea Vineri - Scoaterea Sf. Aer; Sf. Mc. Terentie, Pompei, African, Maxim și Dima (Denia Prohodului Domnului, a Sf. și Marii Sâmbete) (Zi aliturgică) (Post negru)

11 S Sf. și Marea Sâmbătă; † Sf. Ier. Calinic de la Cernica, ep. Râmnicului; Sf. Sfințit Mc. Antipa, ep. Pergamului Asiei (Dezlegare la ulei și vin)

12 D (†) Învierea Domnului (Sfintele Paști); Ap. Faptele I, 1-8; Ev. Ioan I, 1-17

13 L (†) A doua zi de Paști (Mărturia lui Ioan Botezătorul); † Cinstirea Sf. Ic. a M. D. „Axion Estin” de la M. Protaton - Athos; Sf. Sfințit Mc. Artemon; Sf. Mc. Elefterie Persul. În aceasta zi se savasec și Slujbele Sfinților romani din 11 și 12 aprilie: † Sf. Ier. Calinic de la Cernica, ep. Râmnicului și mama sa Sf. Cuv. Filoteia de la Pasarea, și Sf. Mc. Sava de la Buzău

14 M (†) A treia zi de Paști (Drumul spre Emaus); † Sf. Ier. Pahomie de la Gledin, ep. Romanului; Sf. Ier. Martin Mărt., ep. Romei; Sf. Mc. Tomaida

15 M Sf. Ap. Aristarh, Pud și Trofim; Sf. Mc. Crescent (Harti)

16 J Sf. Mc. fecioare Agapia, Irina și Hionia

17 V (†) Izvorul Tămăduirii; † Cinstirea Sf. Ic. a M. D. „Siriaca” de la M. Ghighiu; Sf. Sfințit Mc. Simeon, ep. Persiei (Harti)

18 S Sf. Cuv. Ioan, ucenicul Sf. Grigorie Decapolitul

19 D Sf. Cuv. Ioan de la Lavra Veche; Sf. Sfințit Mc. Pafnutie. Duminica a II-a după Paști (a Sf. Ap. Toma); Ap. Fapte V, 12-20; Ev. Ioan XX, 19-31; glas 1, voscr. 1

20 L † Sf. Ier. Teotim, ep. Tomisului; Sf. Cuv. Teodor Trihina

21 M Sf. Sfințit Mc. Ianuarie, ep. de Benevent; Sf. Mc. Teodor din Perga; Sf. Mc. Alexandra, împ.

22 M Sf. Ier. Teodor Sicheotul, ep. Anastasiopolei (Dezlegare la pește)

23 J (†) Sf. M. Mc. Gheorghe, Purtătorul de biruință; Sf. Mc. Valerie

24 V (†) Sf. Ier. Mărt. Ilie Iorest, Sava Brancovici și Simion Ștefan, mitr. Transilvaniei; Sf. Ier. Iosif Mărt. din Maramures; Sf. Mc. Pasicrat și Valentin; Sf. Cuv. Elisabeta (Dezlegare la pește)

25 S Sf. Ap. și Ev. Marcu; † Sf. Cuv. Vasile de la Poiana Mărului

26 D Sf. Sfințit Mc. Vasilevs, ep. Amasiei; Sf. Cuv. Glafira; † Soborul Sfințelor Femei Române; † Sf. Mc. Chiril, Chindeu și Tasie din Axiopolis (Cernavodă). Duminica a III-a după Paști (a Mironositelor); Ap. Fapte VI, 1-7; Ev. Marcu XV, 43-47; XVI, 1-8; glas 2, voscr. 4

27 L Sf. Sfințit Mc. Simeon, ruda Domnului, ep. Ierusalimului

28 M Sf. Ap. Iason și Sosipatru; † Sf. Mc. Maxim, Cvintilian și Dadas din Ozovia

29 M Sf. 9 Mc. din Cizic; Sf. Cuv. Memnon, făcătorul de minuni (Dezlegare la pește)

30 J Sf. Ap. Iacob al lui Zevedeu, fratele Sf. Ap. și Ev. Ioan; Sf. Ier. Donat, ep. Evriei

MAI (31 zile)
ziua 14 ore, noaptea 10 ore

1 V Sf. Prooroc Ieremia; Sf. Cuv. Mc. Eftimie, Ignatie și Acachie; Sf. Cuv. Isidora (Dezlegare la pește)

2 S Aducerea moaștelor Sf. Ier. Atanasie cel Mare în Constantinopol; † Sf. Ier. Atanasie al III-lea (Patelarie), patr. Constantinopolului; Sf. Matriona din Moscova

3 D Sf. Cuv. Irodion de la Lainici; Sf. Mc. Timotei și soția sa, Mavra. Duminica a IV-a după Paști (Vindecarea slăbănogului de la Vitezda); Ap. Fapte IX, 32-42; Ev. Ioan V, 1-15; glas 3, voscr. 5

4 L † Sf. Cuv. Mavra de pe Ceahlău; Sf. Mc. Pelaghia; Sf. Cuv. Monica, mama Fer. Augustin

5 M † Sf. Cuv. Matrona de la Hurez; Sf. M. Mc. Irina; Sf. Cuv. Mc. Evrem cel Nou

6 M Înjumătățirea praznicului Cincizecimii; Sf. și Dreptul Iov, mult răbdătorul; Sf. Mc. Varvar (Dezlegare la pește)

7 J Arătarea pe cer a semnului Sf. Cruci în Ierusalim; Sf. Mc. Acachie și Codrat

8 V (†) Sf. Ap. și Ev. Ioan Teologul; Sf. Cuv. Arsenie cel Mare (Dezlegare la pește)

9 S Sf. Prooroc Isaia; Sf. Mc. Hristofor; Aducerea moaștelor Sf. Ier. Nicolae la Bari

10 D Sf. Ap. Simon Zilotul; † Sf. Cuv. Calistrat de la Timișeni și Vasiova. Duminica a V-a după Paști (a Samarinenței); Ap. Fapte XI, 19-30; Ev. Ioan IV, 5-42; glas 4, voscr. 7

11 L (†) Sf. Cuv. Dionisie Vatopedinul de la Colciu; Sf. Sfințit Mc. Mochie pr.; Sf. Ier. Metodie și Sf. Cuv. Chiril, luminătorii slavilor

12 M (†) Sf. Mc. Ioan Valahul; Sf. Ier. Epifanie, arhiep. Ciprului și Gherman, patriarhul Constantinopolului

13 M Odovania Înjumătățirii praznicului Cincizecimii; Sf. Mc. Glicheria; Sf. Cuv. Serghie Mărt. (Dezlegare la pește)

14 J Sf. Mc. Isidor din Hios; Sf. Sfințit Mc. Terapont, ep. Ciprului;

15 V Sf. Cuv. Pahomie cel Mare; † Sf. Ier. Iacob Putneanul, mitr. Moldovei (Dezlegare la pește)

16 S Sf. Cuv. Teodor cel Sfințit; † Sf. Cuv. Sila, Paisie și Natan de la Sihăstria Putnei

17 D Sf. Ap. Andronic și soția sa, Iunia; Sf. Cuv. Nectarie și Teofan. Duminica a VI-a după Paști (Vindecarea orbului din naștere); Ap. Fapte XVI, 16-34; Ev. Ioan IX, 1-38; glas 5, voscr. 8

18 L Sf. Mc. Petru, Dionisie și Paulin

19 M Sf. Mc. Patrichie, ep. Prusei

20 M Odovania praznicului Învierii Domnului; Sf. Mc. Talaleu; Sf. Cuv. Talasie; Sf. Lidia din Filipi (Dezlegare la pește)

21 J (†) Înălțarea Domnului (Ispasul); Ziua Eroilor; † Sf. Împ., întocmai cu ap., Constantin și mama sa, Elena

22 V Sf. Mc. Vasilisc și Marcel; Sf. Părinți de la Sinodul al II-lea Ecumenic (Dezlegare la pește)

23 S Sf. Ier. Mihail Mărt., ep. Sinadei; Sf. Mironosiță Maria lui Cleopa

24 D † Sf. Mărt. Blandina de la Iași; Sf. Cuv. Simeon cel din Muntele Minunat. Duminica a VII-a după Paști (a Sf. Părinți de la Sinodul I Ecumenic; Rugăciunea lui Iisus); Ap. Fapte XX, 16-18; 28-36; Ev. Ioan XVII, 1-13; glas 6, voscr. 10

25 L † A treia aflare a capului Sf. Ioan, Înaintemergătorul și Botezătorul Domnului

26 M Sf. Ap. Carp și Alfeu; Sf. Mc. Averchie și Elena

27 M Sf. Mc. Iuliu Veteranul; Sf. Sfințiți Mc. Eladie și Terapont, ep. Sardei; Sf. Mărt. Ioan Rusul (Dezlegare la pește)

28 J Sf. Ier. Eutihiei, ep. Melitinei și Nichita, ep. Calcedonului

29 V Odovania praznicului Înălțării Domnului; Sf. Mc. Teodosia, fecioara; Sf. Sfințit Mc. Olivian (Dezlegare la pește)

30 S Sf. Cuv. Isaachie Mărt. și Varlaam (Pomenirea morților - Moșii de vară)

31 D Duminica a VIII-a după Paști; (†) Pogorârea Sf. Duh (Cincizecimea sau Rusaliile); Ap. Fapte II, 1-11; Ev. Ioan VII, 37-53; VIII, 12

IUNIE (30 zile)
ziua 15 ore, noaptea 9 ore

1 L (†) Sf. Treime

2 M (†) Sf. M. Mc. Ioan cel Nou de la Suceava; Sf. Ier. Nichifor; patr. Constantinopolului

3 M Sf. Mc. Luchilian, Ipatie și Paula fecioara (Harti)

4 J (†) Sf. Mc. Zotic, Atal, Camasie și Filip de la Niculițel; Sf. Ier. Mitrofan, patr. Constantinopolului; Sf. Mironosițe Maria și Marta, surorile Dreptului Lazăr

5 V † Sf. Cuv. Elisabeta de la Pasărea; Sf. Sfințit Mc. Dorotei, ep. Tirului; Sf. Mc. Apolon și Leonid (Harti)

6 S Odovania praznicului Pogorârii Sf. Duh; Sf. Cuv. Ilarion cel Nou, eg. M. Dalmaților; Sf. Cuv. Visarion

7 D Sf. Sfințit Mc. Teodot, ep. Ancirei; Sf. Mc. Zenaida (Lăsatul secului pentru Postul Sf. Ap. Petru și Pavel). Duminica I după Rusalii (a Tuturor Sfinților; Urmarea lui Hristos); Ap. Evrei XI, 33-40; XII, 1-2; Ev. Matei X, 32-35; 37-38; XIX, 27-30; glas 8, voscr. 1

8 L † Sf. Mc. Nicandru și Marcian; Aducerea moaștelor Sf. M. Mc. Teodor Stratilat (Începutul Postului Sf. Ap. Petru și Pavel) (Dezlegare la pește)

9 M Sf. Ier. Chiril, arhiep. Alexandriei (Dezlegare la ulei și vin)

10 M Sf. Mc. Alexandru și Antonina; Sf. Sfințit Mc. Timotei, ep. Prusiei (Post)

11 J Sf. Ap. Bartolomeu și Barnaba; Sf. Ier. Luca, arhiep. Crimeei (Dezlegare la pește)

12 V Sf. Cuv. Onufrie cel Mare și Petru Atonitul (Post)

13 S Sf. Mc. Achilina; Sf. Ier. Trifilie, ep. Lefcosiei din Cipru (Dezlegare la pește)

14 D Sf. Prooroc Elisei; Sf. Ier. Metodie Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului (Dezlegare la pește). Duminica a II-a după Rusalii (a Sf. Români; Chemarea primilor Apostoli; Lumina faptelor bune și mărturisirea lui Hristos); Ap. Romani II, 10-16; Ev. Matei IV, 18-23; glas 1, voscr. 2

15 L Sf. Prooroc Amos; † Sf. Mc. Isihie; Fer. Augustin și Ieronim (Dezlegare la pește)

16 M (†) Sf. Ier. Martir Neofit Cretanul, mitropolitul Țării Românești; Sf. Ier. Tihon, ep. Amatundeii (Dezlegare la pește)

17 M Sf. Mc. Manuil, Savel, Ismail, Inochentie și Felix (Post)

18 J Sf. Mc. Leontie, Ipatie și Teodul; Sf. Cuv. Erasm (Dezlegare la ulei și vin)

19 V Sf. Ap. Iuda, ruda Domnului; Sf. Cuv. Paisie cel Mare (Dezlegare la ulei și vin)

20 S Sf. Sfințit Mc. Metodie, ep. Patarelor; Sf. Ier. Calist, patr. Constantinopolului; Sf. Nicolae Cabasila (Dezlegare la pește)

21 D Sf. Mc. Iulian din Tars și Afrodise (Dezlegare la pește). Duminica a III-a după Rusalii (Despre grijile vieții); Ap. Romani V, 1-10; Ev. Matei VI, 22-23; glas 2, voscr. 3

22 L (†) Sf. Ier. Grigorie Dascălul, mitr. Țării Românești; Sf. Sfințit Mc. Eusebiu, ep. Samosatei (Dezlegare la pește)

23 M Sf. Mc. Agripina; Sf. Sfințit Mc. Aristocleu, pr. (Dezlegare la ulei și vin)

24 M (†) Nașterea Sf. Proroc Ioan Botezătorul (Sânziennele); † Aducerea moaștelor Sf. M. Mc. Ioan cel Nou de la Suceava; † Sf. Ier. Niceta de Remesiana; (Dezlegare la pește)

25 J Sf. M. Mc. Fevronia; Sf. Mc. Orentie și frații săi; Sf. Mc. Livia (Dezlegare la ulei și vin)

26 V Sf. Cuv. David din Tesalonic; Sf. Ier. Ioan, ep. Goției (Post)

27 S Sf. Cuv. Samson, primitorul de străini; Sf. Mironosiță Ioana (Dezlegare la pește)

28 D Aducerea moaștelor Sf. Mc. Doctori fără de arginți Chir și Ioan; Sf. Mc. Papias (Dezlegare la pește). Duminica a IV-a după Rusalii (Vindecarea slugii sutașului); Ap. Romani VI, 18-23; Ev. Matei VIII, 5-13; Ioan XVII, 1-13; glas 3, voscr. 4

29 L (†) Sf. Ap. Petru și Pavel

30 M † Soborul Sf. 12 Ap.; † Sf. Ier. Ghelasie de la Râmeț